לעצטע לעקציע פון קלמן מרמר, היינט 8.30 אוונט אין פרייהייטס טעמפל "אפטימיזם אין קאמף" באנקעט נאך דער לעקציע קומט אלע

זון אויפגאנג — 6.24.
זון אונטערגאנג — 6.46.

די איינציקע אידישע צייטונג אין מערב קאנאדע עטאבלירט אין 1910 דערשיינט

יעדן טאג

אידישנ וואָרט

THE ISRAELITE PRESS

THE GATEWAY OF THE WEST

וועטער: אמייסטן קלאר און מילד

The Only Jewish Newspaper in Western Canada Established 1910. Published DAILY

Vol. 20, No. 59. Winnipeg, Mon. March 24, 1930. Published daily except Saturday and Sunday. דערשיינט יעדן טאג חוץ שבת און יום טוב. מאנטאג כד' אדר, תר"ץ.

ערשטע זיצונג פון אגענטור קאָמיסיע געעפנט אין לאָנדאָן

די אדמיניסטראטיווע קאָמיסיע עפנט זיצונג אונטער דער פאָרויצערשאפט פון פעליקס וואָרבורג.

(ספּעצ. טעלעג. צו ד.א.וו. דורך "איטא")

לאָנדאָן, מארט 24 (איטא). — שליסל־דיק די זיצונג פון אקציאָנס קאָמיטעט פרייטאג נאכמיטאג, האט לעאָן מאַקסון אויסגעדריקט זיין צופרידנהייט מיט די פארהאנדלונגען, וועלכע. ער איז זיכער, וועלן ברייננען פרוכטבארע רעזולטאטן.

די ערשטע זיצונג פון דער אדמיניסטראטיווער קאָמיסיע פון דער אידישער אגענטור האט זיך געעפנט נעכטן אינדערפרי אונטער דער פאָרויצערשאפט פון פעליקס וואָרבורג. אויסער דער צוניסטישער עקזעקוטיווע אין די אמעריקאנער און לאָנדאָנער מיטגלידער פון דער קאָמיסיע, זיינען געווען אנוועזנד כמעט אלע ניט־צוניסטישע מיטגלידער פון איראָפּע. לארד מעלעס ווערט דערווארטעט, אז ער זאל זיך נאך באטייליקן אין די זיצונגען.

מר. וואָרבורג האט צוערשט דערמאָנט באלפורס טויט, און דערנאך האט ער גע־זאגט:

"איך פיל א באזונדער צופרידנהייט צו עפענען די זיצונג פון דער קאָמיסיע אין לאָנדאָן, אויס'ן באָדן פון יענער גרויסער אימפּעריע. וועגען געשיכטע איז באַ־לוינט געווארן פון ביישפּיל פון הבכסטן מוסטער פון יושר און גוטן ווילן צו אידן, סייאן לאנדאן, און סיי אויסער אירע גרע־ניצן.

"מיר קומען זיך דא צוזוויף אונטער'ן שאטן פון די טראגישע פאַסירונגען, וואָס זיינען אויסגעבראָכן גלייך נאך דער שאַ־פונג פון דער אויסגעבריטערטער אגענ־טור; די אידישע באַפעלקערונג פון פאַ־לעסטינע האט געלייטן פון א ברוטאלער אטאקע, פון רויבעריי און גוואלדטאטן, אונזער טיפסטע סימפּאטיע צו די אומגליק לאכע קרבנות און זייערע פאַמיליעס, און אונזער באוואונדערונג פאר די בראַוועע פארטייידיקער פון זייערע הייזער!

"מיר באשולדיקן ניט די גאנצע אראַ־בישע באַפעלקערונג פאר די ווילדע אטאַ־קעס, און מיר רעכענען אפילו ניט, אז די אנפאלער זיינען איינגאנצן פאראנטוואָרט־לאך פאר זייערע שוידערלאכע מעשים. זיי זיינען פארפירט געווארן, ווייל זיי ווייסן ניט, אז אונזערע ציל־דארפן ניט פארשאפן קיין שום זאָרג די אראבער.

"מיר ווילן בויען ארץ־ישראל האנט־איר האנט מיט אלע אנדערע טיילן פון דער באַפעלקערונג, פרידלאך און אויפ'ן באזיס פון גלייכהייט. עס איז דא גענוג פּלאַץ אין פאַלעסטינע פאר די קינדער פון ישמעאל'ן און די קינדער פון יצחק'ן צו לעבן צוזאַ־מען און צו ארבעטן צוזאמען פאר דער אויפגאבע צו מאכן פאַלעסטינע פאַר'ן שטאָלץ פון ביידע פעלקער.

"די אגענטור וועט דערמעגלאכן צו פארגרעסערן אין פאַלעסטינע די צאָל אידן באזעלט מיט הויכע אידישע אידע־אלן, וואָס זאָלן לעבן אין פאַלעסטינע אויף א געזונטן עקאָנאָמישן באזיס".

דריי הונדערט טויזנט דע־קלאסירטע קינדער רעכט

אידישע דעקלאסירטע קריגן ברויט־קארטלאך און אלע רעכט. אויסער וואל־רעכט — זייערע קינדער ווערן אויסגעגלייכט אין רעכט מיט ארבעטער קינדער.

(ספּעציעלע טעלעגראמעס צו "דאס אידישע וואָרט" פון "איטא")

מאסקווע, מארט 24 (איטא). — דריי הונדערט טויזנט רעכטלאָזע אידן האבן מיט פריי־געלייענט וועגן דעם נייעם באַ־שלוס פון דער סאוועט וועגירונג, וואָס דערלעגאכט די אזוי־גערופענע "לישנ־צעס" (רעכטלאָזע) צו קריגן ברויט־קארטל־לאך, ניט אויסגעוואָרפן ווערן פון די די־רות, צו קריגן מעדיצינישע באהאנדלונג, צו שיקן זייערע קינדער אין די שולן און בכלל צו זיין גלייכבארעכטיקטע בירגער, אויסער דעם, וואָס זיי וועלן נאָך אלץ ניט האבן דער רעכט צו שטימען אין די סאָ־וועטוואָלן.

דער באשלוס איז ניט געקומען ווי אן איבעראשונג, ווייל פאַר די לעצטע עט־לאכע וואָכן האט מען דערוואַרט אין די אידישע קרייזן, אז בען זאָל אַרויסגעבן ברויט־קארטלאך צו די דעקלאסירטע.

דער טעקסט פון'ם רעגירונגס באשלוס איז נאָך אפילו ניט איינגאנצן קלאָר: ער זאָגט ניט, אויב די וואָס זיינען שוין אויס־געשלאָסן געווארן ווילן קאָנען צוריק פאַר־נעמען זייערע דרות. דאָך איז עס שוין זיכער, אז יעדער "רעכטלאָזער" קאָן דער לאָנגען א קלאָנע און פאַרדינען צוריק אפי־לו זיינע וואל־רעכט. א פּספּעציעלע קאָמי־סיע וואָס וועט באשטימט ווערן צו רעווי־דירן דעם ליסט פון די רעכטלאָזע וועט מוזן דערלייזיקן אזעלכע קלאגען אין משך פון דריי חדשים צייט.

די באַאמטע, שולדיק אין אומגעזעצ־לאכער באהאנדלונג פון די רעכטלאָזע, וועלן שווער באשטראָפט ווערן, לויט דעם באשלוס פון דער רעגירונג.

דער באשלוס דערקלערט אויף, אז די קינ־דער פון די רעכטלאָזע וואָס האבן דער־גרייכט דעם שטים־עלטער זינט 1925, אבער זיי האבן ניט געקאָנט שטימען ווייל זייערע עלטערן זיינען געווען רעכטלאָזע, קריגן אַיצט פולע שטים־רעכט, אויב באַר זיי זיינען אין זייערע באשעפטיקונגען אומאָפּהיינגיק פון זייערע עלטערן. דאָס מיינט, אז זיי וועלן איצט קאָנען פאַר־רעגיסטריר זיך אויף די ארבעטער ביר־ושעס און קריגן ארבעט.

ניט ווייניקער ווי דריי הונדערט טויזנט אידן, וועלן באווירקט ווערן פון דעם נייעם באשלוס, לויט אן אַפּשאַצונג. דאָס עפנט א נייעם האָריזאָנט באזונדערס פאַר די אומגליקלאכע אידן פון'ם שעטעל, וועלכע האבן פאַקטיש ניט געקאָנט קריגן קיין ברויט פאַר קיין געלט, ניט האבנדיק קיין ברויט־קארטלאך.

גרויסע זינגערן נעמט ניט אויס אין איראָפּע

גאלי קורטשי

די באַרימטע זינגערן פון מעטראָפּאָ־ליטען אָפּעראַ הויז, פון ניו־יאָרק, וועלן כע איז אַרויסגעפאָרן דעם ווינטער אויף א טור קיין אייראָפּע, האט אויפגעגעבן דעם טור אינמיטן אן קערט זיך אום קיין ניו־יאָרק, צוליב דעם שלעכטן קבלת־פּנים וואָס זי האט האַרטן געקראָ־נען. אירע צרות האבן זיך אָנגעפאנגען אין בודאַפּעסט, וואו זי איז אפשר צום ערשטן מאָל אין איר לעבן אויסגעפייפט געווארן. קיין פאריז האט זי שוין ניט געוואָלט פאָרן. זי זאָגט, אז זי איז א קרבן פון א פאַרשווערונג פון דער אייר־ראָפּייאישער פרעסע.

אט האט גאלי קורטשי לעצטנס דער־קלערט, אז זי איז געווארן א קענגערן פון גראנד אָפּעראַ, וואָס איז, אין איר מיינונג, אלט־מאדיש און נאַרריש. עס זעט אויס, ווי זי וואָלט האבן שוין אירס אָפּגעזונגען . . .

—(::)—

היינט לעצטע לעקציע פון ק. מרמר

"אפּטימיזם און קאמף" — דאָס איז די טעמע פון דער לעקציע וואָס ק. מרמר וועט האלטן היינט, 8.30 אוונט אין פריי־ייטס־טעמפּל. דאָס איז זיין לעצטע לעק־ציע אויף זיין איצטיקן באזוך אין ווינניפּעג גלייכצייטיק איז צונעגרייט געווארן א באנקעט לכבוד דעם גאסט נאָך דער לעק־ציע.

—(::)—

אידישע קאָלאָ שטעלט פאָדערונגען צו נייעם פּרעמיער

ווארשע, מארט 24 (איטא). — דער סעגאט פּרעזידענט שימאנסקי, וועלכער איז באפולמעכטיקט געווארן פון'ם פּרעזי־דענט צו פאַרשרן א נייע רעגירונג, האָט געהאט א קאָנפערענץ מיט די פאַרשטייער פון דער אידישער קאָלאָ, סענאטאר קער־נער און דעפּוטאט דאווידסאָן. די לעצטע האבן דערקלערט, אז די באַציאונג צו די אידישע דעפּוטאטן צו דער נייער רעגירונג איז אָפּ אן דעם, אויב זי וועט דערפילן די אידישע פאָדערונגען. די דאזיקע פאָ־דערונגען, ווערט פאַרשטאנען, באציען זיך אויף די עקאָנאָמישע פּראָבלעמען פון פּוי־לישן אידנטום.

שימאנסקי אפּרהאנדלט נאָך מיט די פירער פון פאַרשיידענע פאַראייניגטע־שע גרופּעס.

—(::)—

אראבער שטערן ווידער די אידן ביים כותל מערבי

ירושלים, מארט 24 (איטא). — די אראבער האבן דעם שבת ווידער געשטערט די מתפּללים ביים כותל־מערבי דורך נייע איינגעפירטע מוזיקאלע צערעמאָניעס, וואָס רופן זיך "זיכאר". פּראָנצוויזיש אי־דישע טוריסטן וואָס זיינען געווען ביים כותל־מערבי האבן זיך אויפגעגעבן און האבן אויפגעפאָדערט די פאָליציי זי זאָל זיך אריינמישן. די פאָליציי האט אבער ניט געוואָלט אריינמישן זיך. דערקלערנ־דיק, אז זי האט ניט קיין אינסטרוקציעס.

ברויטישע רעגירונג האט אויס־געגעבן איבער האלבן מיליאָן דאָלאר אויף איינשטעלן ארדע־נונג אין ארץ־ישראל

לאָנדאָן, מארט 24 (איטא). — לויט אן אפיציעלן באריכט, האט די רעגירונג אויס־געגעבן אין פארבינדונג מיט די אוונוסט פאַסירונגען 122,500 פונט. דערפון האט 80 טויזנט פונט אויסגעגעבן דאָס קרינס מיניסטעריום, און 42,500 פונט — דאָס ליסט מיניסטעריום.

גרויסער עולם ערט אנדיינק פון פארשטארבענעם לארד באלפור

ארום פינף הונדערט מענשן האבן זיך נעכטן נאכמיטאג פארזאמלט אין ציון זאל צו דער הזכרה נאָך לארד ארטור דזשיימס באלפור, דער פאטער פון דער באלפור דעקלאראציע. וועלכער איז געשטארבן לעצטן מיטוואך.

ס. אסטראוו האט צוזאמען מיט דעם בית יתומים כאר געמאכט אן אל מלא נאָך דעם פארשטארבענעם.

מר. מעקס העפּנער, פּרעזיצער פון דער פאַרזאַמלונג האָט געזאָגט: "מיר זיינען געקומען אהער ערן דעם אנדענק פון דעם גרעסטן שטאטסמאן פון היינטיקן ארהונ־דערט, א מענש וועלכער האט זיך גע־מאכט אומשטערבלאך דורך אן אומ־שטערבלאכן פאָלק".

רבי י. י. כהנאוויטש, האט פארגליכן דעם פארשטארבענעם שטאטסמאן מיט כריש, וועלכער האט פאראייביקט זיין נאָ־מען דורך דער דעקלאראציע.

פּראָפעסאָר ע. ג. פּערי האט געזאָגט: "ניט בלויז דאָס אידישע פאָלק האט גע־האט א גרויסן פארלוסט דורך דעם טויט פון לארד באלפור, נאָר אויך דאָס ענגלי־שע פאָלק האט געלטן א גרויסן פאר־לוסט".

מר. ה. י. ווייליכער, פּרעזידענט פון "דאָס אידישע וואָרט" האט געזאָגט טייל־ווייז: "ווי א לייכטנדער שטערן איז גע־קומען אין באלפור דעקלאראציע צום אי־דישן פאָלק". פאר צוויי טויזנט יאָר האבן די אידן געקעמפט פאר זייער נאציאָנא־לער היים, אבער דער פאקטישער פונדא־מענט פאר דעם איז געלייגט געווארן נאָך דער באַרימטער באלפור דעקלאראציע.

רבי זילבערשטיין האָט געזאָגט, אז ער ווייסט ניט פון קיין אנדער מאן וועלכער איז געווען אזוי נאָענט פאַרבונדן מיט דער אידישער געשיכטע, ווי לארד באלפור איז, און אז זיין נאָמען וועט געערט ווערן אזוי לאנג ווי דאָס אידישע פאָלק וועט לעבן.

"אן אייביקער מאָנומענט פאר לארד באלפור וועט זיין א צווייפאַכע אנשטריינ־גונג פאר דעם ווידער־אויפבוי פון ארץ־ישראל", האָט געזאָגט מרס. ס. ה. האל־פּערין, פאַרטרעטערן פון הדסה.

מר. ד. קאליף האָט גערעדט אין נאָמען פון דער י. מ. ה. א., און מאהאני, פאר דער יאנג דזשודעאַ.

—(::)—

הבימה" קרינט ניט וואַרשעווער אָפּעראַ הויז

ווארשע, מארט 24 (איטא). — די פאר־וואלטונג פון דעם הינ'ן פּוילישן אָפּעראַ הויז האט אָפּגעזאָגט די בקשה פון "הבי־מה" טרופּע צו געבן איר דעם טעאטער אויף איין אוונט. אלע ניט־אידישע נאַסט־ראָלירנדיקע טרופּעס קרינען יא דעם טעא־טער ווען זיי קומען קיין ווארשע.

—(::)—

ברויטישע רעגירונג האט אויס־געגעבן איבער האלבן מיליאָן דאָלאר אויף איינשטעלן ארדע־נונג אין ארץ־ישראל

לאָנדאָן, מארט 24 (איטא). — לויט אן אפיציעלן באריכט, האט די רעגירונג אויס־געגעבן אין פארבינדונג מיט די אוונוסט פאַסירונגען 122,500 פונט. דערפון האט 80 טויזנט פונט אויסגעגעבן דאָס קרינס מיניסטעריום, און 42,500 פונט — דאָס ליסט מיניסטעריום.

טרויעריקער גרוס פון פּוילן אָפּגעגעבן פון שליח פון ציש"א שולן, נתן בוקסבוים

עלנט, נויט, הונגער, יסורים, פּיין, פאר־צווייפלונג, יאוש, עקאָנאָמישער־חורבן און אונטערגאנג, דאָס איז די טרויעריקע לאגע פון די דריי מיליאָן אידן אין פּוילן. דעם דאזיקן גרוס האָט נתן בוקסבוים, דער־לעָ־נאט פון ציש"א (צענטראלע אידישע שולן אָרגאַניזאציע אין פּוילן), אָפּגעגעבן נעכטן נאכמיטאג פאר א היבשן עולם אין גרויסן זאל פון פּרץ שול.

"די פּוילישע רעגירונג," האָט ער געזאָגט, "האט איצט אויפגעגעבן איר פאַנאַרן פאַ־ליטיק. זי באמיט זיך צו שפּילן פאר דער וועלט די ראל פון א ליבעראלער רעגירונג. מען וואַרפט שוין איצט ניט קיין אידן פון דער. די פּוילישע רעגירונג האט געפונען א נייעם 'אנטשטענדיקן' מיטל צו אויס־ראטן די אידן פון פּוילן, און דאָס איז — צו שאפן אן עקאָנאָמישן באיקאט.

"די פּוילישע רעגירונג, אין וועמענס הענט עס ליגט דער גאנצער קאנטראל אי־בער דער אינדוסטריע פון לאנד, האט דורך אן עפנטלאכן באיקאט צוגענומען פון די אידן יערע מעגלאכקייט צו לעבן.

"די אידישע ארבעטער אין פּוילן ווערן ניט צוגעלאָזט צו קיין שום אינדוסטריע אין לאנד," האָט ער געזאָגט, "און די אומגערעכטע גרויסע שטייערן וואָס די רע־גירונג לייגט ארויף אויף די קליינע אידי־שע סוחרים און אריטע קליינהענדלער, האט נאָך שטארקער פאַרשאַרפט דעם עקאָנאָמישן חורבן אין אידישן לעבן אין פּוילן.

פּוילן פאַרפלייצט מיט אידישע בעטלער

"די נויט וואָס שריי אויס פון יעדן ווינקעלע פון דעם אידישן לעבן אין פּוילן," — האָט ער געזאָגט, "האָט געשאפן פיל אידישע בעטלער, וועלכע גייען פּשוט אי־בער די נאָסן און בעטלען ברויט.

"דאָס זיינען אריטע מענשן, וועלכע וואָלטן געקאָנט מיט עטלאכע זלאטעס פאַרדינען די טעגלאכע חיונה פאר זיך און פאר זייער קינדער, אין אבער וואָס פאר א "געשעפט" זיי זאָלן ניט עפענען, לייגט ארויף אויף זיי די רעגירונג אזעלכע שטייר־ערן, אז זיי זיינען געצוואונגען איבערלאָזן זייערע 'געשעפטן' און גיין אין נאָס צו בעטלען ברויט.

אידישע קינדער ווערן גנבים

ניט האבנדיק קיין ברויט ביי זייערע עלטערן, אין הויז, ניט הערנדיק קיין גוט וואָרט פון זייערע פאַרצווייפלטע על־טערן, ציען זיך איבער די נאָסן פון די פּוי־לישע שטעט טויזנטער הונגעריקע, נאָקע־טע, פאַרצווייפלטע קינדער און זיי זוכן צו 'גנב'ענען פון די קעשענעס פון די פאַרביי־

(שלום אויף לעצטער זייט)

גרויסע זינגערן נעמט ניט אויס אין איראָפּע

גאלי קורטשי

די באַרימטע זינגערן פון מעטראָפּאָ־ליטען אָפּעראַ הויז, פון ניו־יאָרק, וועלכע איז אַרויסגעפאָרן דעם ווינטער אויף א טור קיין אייראָפּע, האָט אויפגעגעבן דעם טור אינמיטן און קערט זיך אום קיין ניו־יאָרק, צוליב דעם שלעכטן קבלת־פּנים וואָס זי האָט האַרטן געקראָ־נען. אירע צרות האבן זיך אָנגעפאנגען אין בודאַפּעסט, וואו זי איז אפשר צום ערשטן מאָל אין איר לעבן אויסגעפייפט געווארן. קיין פאריז האָט זי שוין ניט געוואָלט פאָרן. זי זאָגט, אז זי איז א קרבן פון א פאַרשווערונג פון דער אייר־ראָפּייאישער פרעסע.

אט האָט גאלי קורטשי לעצטנס דער־קלערט, אז זי איז געווארן א קענגערן פון גראנד אָפּעראַ, וואָס איז, אין איר מיינונג, אלט־מאדיש און נאַרריש. עס זעט אויס, ווי זי וואָלט האבן שוין אירס אָפּגעזונגען . . .

—(::)—

היינט לעצטע לעקציע פון ק. מרמר

"אפּטימיזם און קאמף" — דאָס איז די טעמע פון דער לעקציע וואָס ק. מרמר וועט האלטן היינט, 8.30 אוונט אין פריי־ייטס־טעמפּל. דאָס איז זיין לעצטע לעק־ציע אויף זיין איצטיקן באזוך אין ווינניפּעג גלייכצייטיק איז צונעגרייט געווארן א באנקעט לכבוד דעם גאסט נאָך דער לעק־ציע.

—(::)—

אידישע קאָלאָ שטעלט פאָדערונגען צו נייעם פּרעמיער

ווארשע, מארט 24 (איטא). — דער סעגאט פּרעזידענט שימאנסקי, וועלכער איז באפולמעכטיקט געווארן פון'ם פּרעזי־דענט צו פאַרשרן א נייע רעגירונג, האָט געהאט א קאָנפערענץ מיט די פאַרשטייער פון דער אידישער קאָלאָ, סענאטאר קער־נער און דעפּוטאט דאווידסאָן. די לעצטע האבן דערקלערט, אז די באַציאונג צו די אידישע דעפּוטאטן צו דער נייער רעגירונג איז אָפּ אן דעם, אויב זי וועט דערפילן די אידישע פאָדערונגען. די דאזיקע פאָ־דערונגען, ווערט פאַרשטאנען, באציען זיך אויף די עקאָנאָמישע פּראָבלעמען פון פּוי־לישן אידנטום.

שימאנסקי אפּרהאנדלט נאָך מיט די פירער פון פאַרשיידענע פאַראייניגטע־שע גרופּעס.

—(::)—

אידישע אימיגראנטן מיידלאך דרינ־גענד געבעטן צו מעלען זיך

פאר די לעצטע יאָרן זיינען א צאָל אידישע מיידלאך אריינגעקומען קיין קאָ־נאָדע, מיט דער הילף פון אימיגראנטן הילף פאראיין, אין דער קאַטעגאָריע פון נראנטקעס. פאר די לעצטע יאָרן וואָס זיינען געקומען אונטער דער דאזיקער קאַטעגאָריע און וואָס האבן געאַרבעט אין הייזער, זיינען געווען ביי זייערע קרובים (ניט אַרבעטנדיק אין שעפער) אדער וואָס האבן דא חתונה געהאט (וואָס איז אויך צופריד־נשטעלענד פאר'ן אימיגראציע דעפּ.). — צו מעלדן זיך גלייך צום סע־קרעטאר פון אימ. הילף פאראיין, מ. א. נרעי, 676 מיין סטריט.

נאטירלאך גאראנטירט זיי דער פאר־איין, אז דאָס קאָן זיי אין קיין שום אופן ניט שאדן, — ניכער וועט עס זיין נוצ־לאך פאר זיי אליין, און זיי וועלן טאָן גוט אויך פאר דער אידישער אימי־גראציע.

פיר נפשות געפונען טויט, פאַרגיפ־טעט פון גאז, אין א הויז אין קאַלגאַרי, אלבערטא

קאַלגאַרי, אלטא., מארט 24. — פיר לי מעקגי, 22 יאָר אלט, מיט איר 2 יאָריקן קינד, ריטשארד.

סטיל איז געלעגן אויף זיין בעט, און מרס. מעקגי מיט איר קינד אויפ'ן דיל פון דעם זעלבן צימער. מרס. קאָקס איז געווען טויט אין אן אנדער שלאָפצימער.

די טירן און די פענסטער פון הויז זיי־נען געווען פאַרמאַכט, אויסער דער הינ־טער־טיר, וועלכע איז ניט געווען פאַר־שלאָסן. דער אויוון און א "וואַרימער" אין צימער האָבן געבראָנען מיט פּוילן פייער, און די קוימענס זיינען געווען פאַרמאַכט. דאָס הויז איז געווען פול מיט טשאד.

די פאָליציי מאַכט אן אונטערזוכונג.

—(::)—

היינט באנקעט לכבוד ציש"א דעלעגאַט

היינט באנקעט לכבוד דעם דעלעגאַט פון דו ציש"א שולן אין פּוילן, נתן בוקס־בוים, ווערט דורכגעפירט היינט 8.30 אוו., ביי מרס. העסטרין, 316 אבערדין עווע. אלע פריינט פון די שולן זיינען איינגע־לאדן. דער באנקעט וועט זיך אנהויבן אין צייט.

מיטוואָך, 8.30 אוונט וועט נתן בוקס־בוים האלטן א לעקציע אין פּרץ־זאל אויף דער טעמע "15 יאָר לענענדיג פון אידי־שער קולטור ארבעט אין פּוילן".

—(::)—

טאַפּטס ירושה ווערט 475 טויזענט דאָלאר

וואשינגטאן, מארט 23. — די ירושה פון עקס־פּרעזידענט טאַפּט איז ווערט 475 טויזנט דאָלאר, לויט א באריכט צום ירושה געריכט.

קראַנץ אויף באַלפורס קבר פון אגענטור

לאָנדאָן, מארט 24 (איטא). — "צום אנדענק פון דעם גרעסטן פריינט פון אי־דישן פאָלק". — האָט זיך געלייענט דער אויפשריפט אויפ'ן קראַנץ פון דער אידי־שער אגענטור ביים אָרון פון לארד באַל־פור, צוגעשיקט צו זיין לויה אין וויטינג־היים.

דער אויפשריפט אויפ'ן קראַנץ פון דער אנגלישער ציוניסטישער פעדעראציע האָט זיך געלייענט: "מיט דאנקבארקייט צום אנדענק פון'ם גרויסן פריינט פון ישראל'ס באפרייאונג".

דר. ווייצמאן און פעליקס וואָרבורג האָבן פאַרטראָטן די אגענטור אויף באַל־פורס הזכרה אין וועסטמיניסטער עבי נעכטן.

טעמפּל אין ערות

אז דער נעריכט פאַרלאַנגט פון אימעצן ער זאָל ערות זאָגן, קאָן מען קיין דבר־אחר ניט זיין, — אז ניט קאָן פאַסירן, אז מען זאָל פון ערות־שטול אַרויבערגע־זעצט ווערן אויף דער אנקלאגע באנק; וואָס אז נאָך ערגער ווי אן ערות־שטול...

אין מאָנטרעאל קומט איצט פאר א פּראָצעס איבער דער ירושה פון דעם פאר־שטארבענעם אידישן מולטי־מיליאָנער סער מאָרטימער דייוויס. דאָס איז פראַנצויזי־שע אלמנה פאַרלאַנגט, אז דער נעריכט זאָל צוריקציען די אפּיטרופּסות איבער דער ירושה, וואָס איז איבערגעגעבן גע־ווארן צו לארד שאנסבי אין א. מ. ריפּער.

מר. ריפּער איז געווען איינער פון די עדות ביים נעריכט פאַרהער, און עלף טעג נאָכאנאנד האָט ער זיך געמאטערט אויפ'ן עדות־שטול.

עס רעדט זיך אבער בלויז עדות־שטול. אין דער אמת'ן האָט ער, ווי אן עדות, די גאנצע עלף טעג נעדאַרפט שטיין אויף די פיס, בעת די געלערנטע אדוואָקאַטן פון ביידע צדדים האָבן אים געמאטערט מיט זייערע פראגעס.

צום סוף האָט ער ניט אויסגעהאַלטן. "אַס נעריכט אליין האָט דערזעען, אז ער גייט נעבאך אויס ווי א ליכט, און האָט זיך מרחם געווען אויף אים, און לעצטן דאָנערשטאג איז ער באפרייט געווארן פון עדות זאָגן, אייזדער זיין פאַרהער האָט זיך נאָך פאַרענדיקט.

**

א מענשלאכער זייגער

כ. דזשעני, פון לאָנדאָן, ענגלאַנד, איז א זייגער־מאכער. שוין 32 יאָר אז ער עוסק'ט זיך מיט זייגערס, און זיין חוש פאר צייט האָט זיך אזוי אנטוויקלט, אז ער אליין קאָן שוין איינגאנצן זיין אָן א זייגער.

צו יעדער צייט, ווען איר טוט א כאַפּ דעם מר. דזשעני, — איר קאָנט אים אפ־לו אויפוועקן אינמיטן נאַכט, — און טוט אים א פרעג וויפל ס'איז דער זייגער, וועט ער עס אייך גלייך זאָגן. און ער מאַכט קיינמאָל קיין טעות ניט צו צן דער מי־נוט. דער נעעסטער טעות וואָס ער האָט געהאַט, איז געווען אויף דריי־פערטל מינוט.

**

אין פאַרט־קרעדיט, אָנט., האָט א ריכ־טער די טעג אָפּגע'פּסק'נט, אז א דאָקטאָר איז ניט מחוייב צו גיין צו א פּאַציענט ווען מען רופט אים.

דער ריכטער האָט באפרייט א לאָקאַלן דאָקטאָר וואָס האָט זיך אָפּגעזאָגט פון צו גיין באזוכן א פּאַציענט, וועלכער איז דערנאָך געשטארבן.

ווּאָס עס קאָן פּאַרלויפן

א שפּיצל פון א שווינדלער

די שווינדלער האָבן זייערע שפּיצלאך, מיט וועלכע זיי כאַפּן זייערע "העכט". אזוי ווי ניו־יאָרקער "העכט" זיינען גע־ווינלאך זייער גליטשיקע, האָבן דערפאַר ניו־יאָרקער שווינדלער באזונדערס שאַר־פע און שטענדיק גייע שפּיצלאך צו כאַפּן זיי.

לואיס מורהעד, 56 יאָר אלט, איז אן אלטער "מעסענדזשער" (משולח) פון וואָל סטריט. וואו ער פלעגט אריבערטראָגן געלט און ווערט־פּאַפּירן, ווען אזעלכע פלעגן דאַרפן אריבערגעשיקט ווערן פון איין אָפּיס אין'ם צווייטן.

ער האָט שוין דורכגעגעסן זיינע ציין אין דער מלאכה, און אזא חברה'מאַן איז א האַרטער ביסן פאַר שווינדלער וואָס דרייען זיך שטענדיק אום און זוכן רויב אויף וואָל סטריט.

אנומלט קומט מורהעד צו צום אָפּיס פון בענדזשעמין בלאָק, מיט א פּאַק ווערט פּאַפּירן פון דער פ. ב. קיטש קאָמפּאַני. ביים אריינגאנג צום אָפּיס באַגעגנט אים א פאַרהאַוועטער מאַן, אין אָפּיס קליידער, און פרעגט ביי אים:

"זייט איר עס דער 'מעסענדזשער' פון קיטשעס? יאָ? איך ווארט דאָך דאָ אויף אייך אזוי לאנג, ניט אהער ניכער די פאַר־פּירן".

מורהעד האָט אים איבערגעגעבן דעם פּאַקעט, און א האַלבער שעה אַרום איז געווארן א טרעוואַנג: בלאָק אָפּיס האָט ניט געקראָגן די פּאַפּירן, וועלכע מען האָט זיי איבערגעשיקט.

דער שווינדלער איז דערווייל שפּורלאָז פאַרשוואונדן געווארן.

**

אן אמאזאָנקע

עס איז ניט קיין גרויסע גבורה פאַר א פרוי צו באהערשן איר אייגענעם מאַן, — אָבער אז א פרוי נעמט אריין אין האַנט זעקס פרעמדע מענער, און דער־צו נאָך געפעראלאכע פאַרבריעכער, איז עס שוין א שטיק גבורה, וועלכע ס'איז כדאי צו פאַרצייכענען.

אין סקווירי קרייז געפענגעניש, אין טעקסאס, האָבן זעקס געפענגענע אנומלט באשלאָסן צו מאַכן א ווברח. דריי פון זיי האָבן געכאַפּט דעם שעריף, געבונדן אים און פאַרשטאָפּט אים'דעם מויל, בעת די אנדערע דריי האָבן זיך א לאָז געטאָן צום טיר צו געווינען זייער פרייהייט.

זיי האָבן אָבער אַרויסגעלאָזן פון חשבון דעם שעריפ'ס פּולנית'טע. פּלוצלונג האָבן זיי דערזעען זי פאַר זיך מיט א רעוואָל־ווער אין האַנט, אָנגעשטעלט גלייך אויף זיי.

מיט א פעסטער שטימע האָט זי זיי מר־דיע געווען, און זי מיינט "געשעפטן", און אז דער וואָס וועט זיך א ריר טאָן, זאָל פריער אָפּזאָגן וידוי.

אין עטלאכע מינוטן אַרום זיינען די זעקס אַרעסטאַנטן געזעסן זיכער אין זייע־רע פאַרריגלטע צעלן. דאָן האָט די שערי־פיכע אָפּגעבונדן און באפרייט איר שעריף, וועלכער איז געלעגן ווי א קלאָץ בעת זיין פּולנית'טע האָט זיך געע'עסק'ט מיט די אַרעסטאַנטן.

**

צרות פון אן ערות

אז דער נעריכט פאַרלאַנגט פון אימעצן ער זאָל ערות זאָגן, קאָן מען קיין דבר־אחר ניט זיין, — אז ניט קאָן פּאַסירן, אז מען זאָל פון ערות־שטול אַרויבערגע־זעצט ווערן אויף דער אנקלאגע באנק; וואָס אז נאָך ערגער ווי אן ערות־שטול...

אין מאָנטרעאל קומט איצט פאַר א פּראָצעס איבער דער ירושה פון דעם פאַר־שטארבענעם אידישן מולטי־מיליאָנער סער מאָרטימער דייוויס. דאָס איז פראַנצויזי־שע אלמנה פאַרלאַנגט, אז דער נעריכט זאָל צוריקציען די אפּיטרופּסות איבער דער ירושה, וואָס איז איבערגעגעבן גע־ווארן צו לארד שאנסבי אין א. מ. ריפּער.

מר. ריפּער איז געווען איינער פון די עדות ביים נעריכט פאַרהער, און עלף טעג נאָכאנאנד האָט ער זיך געמאטערט אויפ'ן עדות־שטול.

עס רעדט זיך אבער בלויז עדות־שטול. אין דער אמת'ן האָט ער, ווי אן עדות, די גאנצע עלף טעג נעדאַרפט שטיין אויף די פיס, בעת די געלערנטע אדוואָקאַטן פון ביידע צדדים האָבן אים געמאטערט מיט זייערע פראגעס.

צום סוף האָט ער ניט אויסגעהאַלטן. "אַס נעריכט אליין האָט דערזעען, אז ער גייט נעבאך אויס ווי א ליכט, און האָט זיך מרחם געווען אויף אים, און לעצטן דאָנערשטאג איז ער באפרייט געווארן פון עדות זאָגן, אייזדער זיין פאַרהער האָט זיך נאָך פאַרענדיקט.

**

א מענשלאכער זייגער

כ. דזשעני, פון לאָנדאָן, ענגלאַנד, איז א זייגער־מאכער. שוין 32 יאָר אז ער עוסק'ט זיך מיט זייגערס, און זיין חוש פאַר צייט האָט זיך אזוי אנטוויקלט, אז ער אליין קאָן שוין איינגאנצן זיין אָן א זייגער.

צו יעדער צייט, ווען איר טוט א כאַפּ דעם מר. דזשעני, — איר קאָנט אים אפ־לו אויפוועקן אינמיטן נאַכט, — און טוט אים א פרעג וויפל ס'איז דער זייגער, וועט ער עס אייך גלייך זאָגן. און ער מאַכט קיינמאָל קיין טעות ניט צו צן דער מי־נוט. דער נעעסטער טעות וואָס ער האָט געהאַט, איז געווען אויף דריי־פערטל מינוט.

**

אין פאַרט־קרעדיט, אָנט., האָט א ריכ־טער די טעג אָפּגע'פּסק'נט, אז א דאָקטאָר איז ניט מחוייב צו גיין צו א פּאַציענט ווען מען רופט אים.

דער ריכטער האָט באפרייט א לאָקאַלן דאָקטאָר וואָס האָט זיך אָפּגעזאָגט פון צו גיין באזוכן א פּאַציענט, וועלכער איז דערנאָך געשטארבן.

אידישע שול אוטאנאמיע אין מאָנטרעאל נאענט

לויט פאַרגעשלאָגענעם רעגירונגס ביל וועלן אידן קאָנען האָבן זייער אייגענעם שול סיסטעם, ווי די קאַטאָליקן און די פּראָ־טעסטאַנטן.

(ספּעציעלע טעלעגראמעס צו "דאָס אידישע וואָרט" פון "איטא")

מאָנטרעאל, מארט 24 (איטא). — די מאָנטרעאלער אידן פאָלגן נאָך מיט דעם גרעסטן אינטערעס דעם רעגירונגס ביל אין דער פּראָווינציעלער לעגיסלאטור. וועגן שאפן אין מאָנטרעאל א אידישן "שול פאַ־נעל" און געבן די אידן פון שטאָט פולע אוטאָנאָמיע בנוגע דער דערציאונג פון זיי־ערע קינדער.

דער אידישער "פאַנעל" וועט, לויטן ביל, זיין עגלאך צום פּראָטעסטאַנטישן אדער קאַטאָליישן, מיט'ן אויסנאַם, וואָס די אידן וועלן ניט האָבן קיין פאַרטרעטער

THE ISRAELITE PRESS
The only Jewish Newspaper of Western Canada.
אידישע וואָרט
Office and Place of Business: New Israelite Press Bldg., 165 Selkirk Ave. East
Published daily except Saturday and Sunday
ENTERED AS SECOND-CLASS MAIL MATTER AT OTTAWA
Subscription: $6.00 per year.
Est. 1910 Phones: 55 409—52 213
Winnipeg Manitoba

די נייע געפאר פאר דעם פראָיעקט פון סעפאראטע אידישע שולן אין מאָנטרעאל

דער קאמף פאר און קעגן א סעפאראטן אידישן שול סיסטעם אין מאָנטרעאל איז ביז העצטנס געווען א ריין אידישער. דאָס זיינען געווען די אידישע מאסן און זייערע פארשטייער וואס זיינען געווען פאר סעפאראטע אידישע שולן, און דאָס זיינען געווען די אידישע "פני" פון "אפטאון" וואָס האָבן ניט געקאָנט פארטראָגן דעם געדאנק פון "אידישן סעפאראטיזם", פון "אידישער מענטאליטעט", אין האָבן בעסער געוואָלט דערניידעריקן זיך אויף דעם מיאוס'טן אופן, איינבעטנדיק זיך ביי די פראָטעסטאנטישע שולן זיי זאָלן לאָזן ביי זיך לערנען די אידישע קינדער, איידער צו גרינדן אן אייגענעם אידישן שול סיסטעם.

די ניט-אידן, סיי די קאטאָליקן און סיי די פראָטעסטאנטן, האָבן גאָרנישט ניט געהאט אויסצוצען קעגן א דרינען אידישן "שול פאנעל" אין דער פראָווינץ. אדרבא, דאָס איז זיי וואהרשיינלאך געווען צום הארצן: די פראָטעסטאנטן וואָלט עס באפריט פון א אידישע קינדער, וועלכע זיי האָבן איבערגעוואָלד געדולדעט אין זייערע שולן, און די פראָנצויזישע קאטאָליקן דארפן דאָך זיין ציפריען, וואָס די אידישע קינדער וועלן אריסגענומען ווערן פון'ם ענגליש-פראָטעסטאנטישן איינפלוס.

מיט דעם אורטייל פון'ם פרויזט קאונסיל, וואָס האָט געלויטעט אז די אידן קאָנען פאר זיך ניט פאָדערן קיין שום רעכט אין די פראָטעסטאנטישע שול פארוואלטונגען און קוועקען, און אז די לעגיסלאטור פון קוועבעק קאָן געבן די אידן א באזונדער שול סיסטעם. — מיט דער באקאנטמאכונג פון דעם אורטייל איז די אידישע קעגנערשאפט צו א סעפאראטן אידישן שול סיסטעם געבראָכן געווארן. דאָך האָבן די אידישע פני נאָך אלץ געפרואווט אויסבעטן געוויסע הנחות ביי די פראָטעסטאנטן. אָבער יענע האָבן אויף אזא אמצוויידיקן אופן געאָנטפערט זיי פילן אז זיי ווילן ניט האָבן צו טאָן מיט די אידישע קינדער אין די שולן. אז אפילו די אידישע שתדלנים האָבן שוין מער ניט געקאָנט בויגן זייערע רוקנס, און זיי האָבן פאקטיש אויפגעגעבן זייער קעגנערשאפט צום פראָן פון אידישע סעפאראטע שולן.

די רעגירונג פון פרעמיער טאשערא, וועלכע איז געווען גרייט צו געבן די אידן א סעפאראטן שול סיסטעם, האָט אָבער געוואָרט, ביז די אידן אליין וועלן זיין איינשטימיק אין דער פראגע. איצט, ווען די אידישע אָפּאָזיציע צו דעם פראָיעקט איז באזייטיקט געווארן, האָט א מיניסטער פון דער רעגירונג אריינגעטראָגן אין לעגיסלאטור א ביל צו דערמעגלאכן גרינדן א דריטן, אידישן שול סיסטעם. אויפ'ן אינזל פון מאָנטרעאל, וואָס איז אגב דער איינציקער פונקט אין דער פראָווינץ, וואו עס געפינט זיך א קאָמפאקטע אידישע באפעלקערונג.

אָבער דאָ האָט זיך פלוצלונג אנטוויקלט א קעגנערשאפט צו דעם דאָזיקן פלאן מצד די קאטוילישע גלחים, און קארדינאל רולא, ארכיביסקאָפּ פון מאָנטרעאל, האָט די דאָזיקע קעגנערשאפט אויסגעדריקט אין א ברוין צו פרעמיער טאשערא.

די פראנצויזישע קאטאָליקן קעמפן אין אלע פראָווינצן, וואו זיי זיינען אין דער מינדערהייט, פאר'ן רעכט צו האָבן זייערע אייגענע, קאָנפעסיאָנעלע שולן, — פונקט אזעלכע, ווי זיי אליין גיבן די פראָטעסטאנטן אין זייער אייגענער פראָווינץ, אין קוועבעק. עס זעט אָבער אויס, אז די דאָזיקע "מאָלעראנז" פון די קאטוילישע גייסטלאכע קאָן ניט גיין אזוי ווייט, אז זי זאָל זיך באציען אויך אויף אידן, וואָס האָבן אין מאָנטרעאל צוועלף טויזנט קינדער פון שול-עלטער, — ניט פיל ווייניקער, ווי די פראָטעסטאנטן אין שטאָט.

דער אויסרייד איז — זיי האָבן מורא, אז באלד ווי די אידן וועלן קריגן זייער אייגענעם שול-סיסטעם, וועט עס נאָך פירן צו נייטראלע, ניט-קאָנפעסיאָנעלע סיסטעמען, — און דאָס קאָנען זיי שוין ניט דולדן.

פרעמיער טאשערא פרובירט צו באראויקן די קאטוילישע גייסטלאכע אויף א קאָנפערענץ, וואו ער וועט זיי קלאָר מאכן דעם ענין. דערווייל פארזיכערט ער זיי, אז דער געפאלגטער אידישער שול סיסטעם באציט זיך בלויז אויפ'ן אינזל פון מאָנטרעאל און אז ער באשטעטיקט נאָך דעם פרינציפּ פון קאָנפעסיאָנעלע שולן. ער אפעלירט אויך צו זייער ישר פאר די צוועלף טויזנט אידישע קינדער, וועלכע קאָנען ארויסגעוואָרפן ווערן אויפ'ן גאס שוין דעם קומענדיקן סעפטעמבער.

צו וועם דעם פרעמיער געלינגען איבערצוצייגן די קאטוילישע גלחים, ווייסן מיר ניט. זאָל עס אים אָבער ניט געלינגען, דאָן איז דער ביל פאר א אידישן שול סיסטעם אין געפאר, — די גלחים איבן אויס אויס א גזאלדיקן איינפלוס אויף דער געזעצגעבונג פון קוועבעק. ווען דער ביל זאָל דערנאָך אפילו דורכגיין, קאָן ער אזוי מאָדיפיצירט ווערן, אז די אידישע שול פארוואלטונג זאָלן זיין געבונדן הענט און פיס, און ניט קאָנען אנפירן די אידישע שולן לויט דעם וואונש פון דער אידישער באפעלקערונג.

דער אנטיסעמיטיזם אין דייטשלאנד

דער מאָדערנער אנטיסעמיטיזם איז שוין אן אלטע אינסטיטוציע אין דייטשלאנד. אין די אידן האָבן שוין פאר צענדליקער יאָרן געפילט זיינע שארפע נעגל. ביז איצט האָט ער אָבער געווירקט הויפטזעכלאך אויפ'ן פאָליטישן און געזעלשאפטלאכן געביט, און איצט הייבט ער שוין אן צו ווערן א וויכטיקער עקאָנאָמישער פאקטאָר.

איצט הייבן ערשט אן די דייטשע אידן, — אפילו די "דייטשן פון אידישן נהייבן" צו פילן די פולע לאסט פון זייער אידישקייט. אזוי לאנג ווי מען האָט זיי ניט ציגעלאָזן צו קיין רעגירונגס עמטער אָדער צו ארמיי ראנגען, און מען האָט זיי ניט געדולדעט אין קיין געזעלשאפטלאכע אינסטיטוציעס אָדער קלובן, האָבן זיי דאָס נאָך געקאָנט אריבערטראָגן. איצט אָבער שניידט זיך שוין דער אנטיסעמיטיזם אריין אין זייערע פרנסות. אידישע געשעפטסלייט און ארבעטער ווערן באיקאָטירט און טעראָריזירט. אין די אידישע מאסן און אפילו די אידישע קאפיטאליסטן ווערן עקאָנאָמיש רואינירט פון'ם אנטיסעמיטישן אָנגריף.

די אידישע פאָליטישע לאגע אין דייטשלאנד איז זיכער בעסער, ווי זי איז אין פוילן אָדער וועלכן ס'איז אנדער מזרח אייראָפּייאישן לאנד. קיין געזעצן געצילט קעגן אידן זיינען דאָ פאקטיש ניטאָ, — ניט קיין אָפענע און ניט קיין פארמאסקירטע. די רעגירונג פירט אויף ניט אן קיין עקאָנאָמישע פאָליטיק, וואָס זאָל באצוועקן אונטערצוגראָבן דעם אידישן עקאָנאָמישן קיום.

אָבער טאקע דערפאר, וואָס פאָליטיש קאָנען די אנטיסעמיטן ווייניק אויפטאָן, קאָנצענטרירן זיי זייערע כחות מער אויף דעם עקאָנאָמישן און געזעלשאפטלאכן געביט. — און דאָ ווערט זייער מיאוס'ע ארבעט געקרוינט מיט דערפאָלג: די לאגע פון די דייטשע אידן איז אין עצם ניט פיל בעסער ביי איצטיקן מאָמענט, ווי די לאגע פון די מזרח אייראָפּייאישע אידן. יעדנפאלס, האלט די לאגע דאָ אין ווערן אלץ ערגער און ערגער.

אויף דער מאפ פון אידישער נויט קומט איצט צו נאָך א לאנד, — דייטשלאנד, וואו די אידן האָבן ביז איצט געלעבט עקאָנאָמיש גאנץ גוט.

א בייזער חלום

א בילד פון רוסלאנד
(פון די סאָוועטישע זשורנאלן)
אידיש פון ש. ק.

מיר חלומ'ט זיך אפט, אז איך בין א זון פון א רב.

עס כאפט מיך ארום א שרעק, וואָס זשע זאָל איך איצטער טאָן. איך, א זון פון א דיינער פון'ם עלטסטן רעליגיעזן קולט?

ווי אזוי האָט עס פאסירט? ניט אלץ מיינע זיידעס און עלטער זיידעס זיינען דאָך געווען רבנים. מיין זיידע, לכשל, ער איז דאָך געווען א קברות-מאן, און קברות לייט רעכענען זיך דאָך ביי אונז אלס בעלי מלאכות, קאָן איך דאָך אויף אזא אופן דערקלערן מיט א ריינעם געוויסן, אז איך בין אן אייניקל פון א בעל-מלאכה.

— יאָ, וועט מען זאָגן אין דער קאָמיסיע. — דאָס איז דאָך נאָר דער זיידע. דער טאטע דיינער אבער? וועמעס זון ביסטו?

און א זון בין איך פון א רב אומגליק מיינער!

— ער איז שוין ניט מער קיין רב, שטאמל איך. — ער . . . ער האָט זיך שוין אפגעזאָגט . . . ער האָט שוין פון זיך אויסגעטאָן . . .

— פון וואָס האָט ער זיך אפגעזאָגט? וואָס האָט ער פון זיך אויסגעלאָן? וואָס, האָט ער זיך די האָר אפגעשניטן, ווי א גלח ווען ער ווערט אויס גלח? האָט ער פון זיך די ריאָסע אויסגעטאָן? ער איז דאָך ניט קיין גלח! האָט ער זיך די באָרבאָנאלט?

— ניין, ער האָט די באָרבאָ ניט אפגעגאָלט און איך קאָן ניט דערקלערן, וואָס ער האָט רעכן, ווען עס איז קיין ניצאָטע. אינטערעסן פון משפחות, פון שבטים נאָר ניט פון קיין נאציע.

ענדלאך האָט מען זיך מיט גרויסע שווערקייטן אויסגעגלייכט (די אראבישע באפעלקערונג נעמט אין דעם ניט קיין אנטייל). דארף קען אבער האָבן אויף הוצאות דריי טויזנט פונט, און שטעלט זיך פאר אז צווישן די אלע מאָנגאָטן, זוירקלאָכע מאָנגאָטן, וואָס פארמאָגן צו הונדערטער טויזנט דונאמס באָרן און קאָלאָסאלע אומבאוועגלאך פארמעגנס האָט די שטעט, האָט זיך ניט געפונען קיין אייגענער וואָס זאָל וועלן פאָרן אויף אייגענע הוצאות. דער אראבישער אויספיר קאָמיטעט האָט פאר דעם דאָזיקן צוועק ארויפגעלייגט א שטייער אויף די אראבער אין די שטעט און אין די דערפער, אז דער ארימער אראבער זאָל באצאָלן פאר דעם פארנעגינג און כבוד וואָס דער עפענדי וועט האָבן פון אזא רייזע קיין מיין. איך זייט דעלינירט בלויז פון משלאנדן, שרייט ווידער די אראבישע פרעסע: היתכן? הויפטזעכלאך — די עסקנים פון די מ'יוחס'דיקע משפחות. א טייל פון זיי אנטירט קען שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן אויפן אויפנעמען דעם ענגלישן מאנדאט אין באלפורס דעקלאראציע . . .

און ער פאָדערט אז די דעלעגאציע פון יחסנים זאָל פאראיים דערקלערן א ר שטעלונג צו דער דאָזיקער פראגע און פארענדיקט מיט דראָהונגען — ווען די דעלעגאציע וועט צוריק קומען מיט אר רע פלעגער און פארשלאגן, וועט דאָס פאָלק איר געבן א שארפן ענטפער . . .

א צווייטער קעגנער שרייבט אין א נעמדערן אופן אז די דעלעגאציע: "איר קאָנט לאָכן, מיר אָבער ווייסן ווער איר זייט! די ארץ - ישראל פראגע וועט געלייזט ווערן נאָר אין ארץ - ישראל פון אזא גופא. איר ווייסט וואָס פארן כדי מען זאָל ניט ווייסן אייער ווירקלאכן מיין. איר זייט דעלעגירט בלויז פון משלאנדן, ווייטער די אראבישע אוז נאָר איר, וועט ציען נוצן פון אייער נסיעה, וועלכע איר מאכט אויפ'ן חשבון פון די ארימעלייט . . . איר קאָנט, ווייל מיר ווייסן שוין איצט וואָרום איר האָט מורא פאר די פארואמלונגען פון די פויערים . . . דאָס פאָלק איז שוין ניט דער וואָס אין אמאָל געווען, ער וויל ניט קאָנען, ניט אויך, ניט די דעלעגאציע. אויב עס איז ווירקלאך פראגן א פראגע, דארף זי געלייזט ווערן אין ארץ - ישראל, און אין אן אלגעמיינער פארואמלונג, אין וועלכער עס וועלן אנשטייל נעמען פארשטייער פון אלע פאָלקס - שיכטן. נאָר אין אזא פארואמלונג, וועט געלייזט ווערן די ווירקלאכע פראגע פון לאנד און זי וועט מאכן א סוף צו די אומרוען, אויפשטאנדן און שפיכות - דמים. נאָר אזא פארואמלונג, אבער ניט איר, וואָס איר ווילט כאפן פיש אין אומריינער וואסער, אפ'סמ'ען יעדנס מיינונג און פארוואנדלען דאָס פאָלק אין א מעלקנדיקער קו . . . "

אָט אזוי זעט אויס דער אראבישער נאציאָנאלזם אין ארץ - ישראל, ניט קוקנ דיק אויף דער עפערנישער אונטערריכטונג פון די ענגלענדער, ווייל דאָס דארף זיין קלאָר: ווען ניט די ענגלישע שונאי ישראל וואָלט מען נאָך לאנג, ג א נ ץ לאנג ניט געבריוכט דאָס וואָרט נאציאָנאלזם, וועלכער האָט נאָך ווערקלאך ניט קיין שום אינהאלט ביי די אראבער, און זיי וואָלטן מיט אידן די גאנצע צייט געלעבט אין פרידן.

איצט וועלן מיר זעען א פאָר שטריכן פון נאציאָנאלער דיסציפּלין ביי אידן. הגם אויך דאָ איז נאָך ווייט פון פאָלקאָמענהייט, אבער אין אן אנדער זין און איבער אנדערע אורזאכן. דער נאציאָנאלזם ליגט ביי אידן איז געגוג שטארק, ער איז א גרויסער, דאָמינירנדער פאקטאָר אין לעבן פון דעם פאָלק, נאָר די אידן האָבן זייערע א היסטאָרישע קראנקהייט: זיי גרייבלען זיך איבער דער מאָס און שאפן אלץ נייע טעאָריעס; זיי קאָנען זיך ניט אנזעטן מיט גייסט, ווי רייך זיי זאָלן מיט אים ניט זיין, און זוכן אימער אויס שטריטן דארף ניט קאָנען בארירן. אָט מיט אזא נאציאָנאלער דיסציפּלין דארף מען זיך שוין ניט שעמען.

אראבישע דעלעגאציע; אראבישער און אידישער נאציאָנאליזם

פון י. אייגער (ירושלים)

נאָך באלד נאָך די געשעענישן אין ארץ - ישראל האָט דער באקאנטער ענגלישער שטאטסמאן, לארד ראָבערט סעסיל פאראויסגעזאָגט אז די אראבער וועלן זיך באלד צעאמפּפערן צווישן זיך, ניט קוקנדיק אויף דעם אחדות און התחזקות פון יענע טעג. דאמאָלסט האָט זיך ניט געגלויבט, ווייל דער אראבער פראָגט איז געווען שטארק איינהייטלאך, איצט אָבער זעט מען שוין בולט אז סעסיל האָט געהאט רעכט: דער אראבישער מ'בלומרשטער נאציאָנאליזם קאָן ניט בייישטיין דעם ערשטן קליינעם נסיון ווי שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן. אלע ווילן פאָרן, עס האָט זיך אויפגעוועקט דער אלטער שטרייט צווישן די מיוחס'דיקע משפחות און יענע פון זיי איז באמאָל געווען ארט און אין פארבונדן מיט כבוד און מיט געלט. די אראבישע פרעסע האָט געשריען גוואלד: אזוי זאָרגט איר פאר'ן פאָלק, פאר זיינע נאציאָנאלע אינטערעסן? ווי שעמט איר זיך ניט? נאָר שריי חי וקים! פוסטע ווערטער! וואָס פאר נאציאָנאלע אינטערעסן, ווען עס איז קיין נאציע נישטאָ, דאָ זיינען בלויז פרייוואטע אינטערעסן פון משפחות, פון שבטים נאָר ניט פון קיין נאציע.

ענדלאך האָט מען זיך מיט גרויסע שוועריקייטן אויסגעגלייכט (די אראבישע באפעלקערונג נעמט אין דעם ניט קיין אנטייל). דארף קען אבער האָבן אויף הוצאות דריי טויזנט פונט, און שטעלט זיך פאר אז צווישן די אלע מאָנגאָטן, זוירקלאָכע מאָנגאָטן, וואָס פארמאָגן צו הונדערטער טויזנט דונאמס באָרן און קאָלאָסאלע אומבאוועגלאך פארמעגנס האָט די שטעט, האָט זיך ניט געפונען קיין אייגנער וואָס זאָל וועלן פאָרן אויף אייגענע הוצאות. דער אראבישער אויספיר קאָמיטעט האָט פאר דעם דאָזיקן צוועק ארויפגעלייגט א שטייער אויף די אראבער אין די שטעט און אין די דערפער, אז דער ארימער אראבער זאָל באצאָלן פאר דעם פארנעגינג און כבוד וואָס דער עפענדי וועט האָבן פון אזא רייזע קיין מיין. איך זייט דעלינירט בלויז פון משלאנדן, ווייל איך בין אין אראבישע פרעסע: היתכן? הויפטזעכלאך — די עסקנים פון די מ'יוחס'דיקע משפחות. א טייל פון זיי אנטירט קען שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן, ווייל זי וועט דארט נאָרניט אויפטאָן. די ענגלענדער וועלן זיך סיי ווי מיט איר ניט רעכענען און וועלן נאָר, מעגלאך, איר באָרן, ווייל זי זאָל חתמ'עטען עפעס א פאפיר. די דאָזיקע עסקנים זיינען קאָנען וועלכן עס איז אפמאך מיט ענגלאנד; זיי פאָדערן פולע זעלבסטשטענדיקייט, זיי וויל ניט ענגלאנד, נאָר רוסלאנד . . .

דער גרעסטער קעגנער פון ענגלאנד, א פארשטייער פון'ם אלוועלטלאכן אנטיאימפּעריאליסטישן פארבאנד, ריכטיקער: אן אגענט פון דעם דריטן אינטערנאציאָנאל זאָגט זיך שארף אריין קען דער דעלעגאציע, וואָס איז געוויילט אין איר הייפעלע יחסנים און ער לאָכט דער קאָלאָניען - מיניסטעריאָם אין איר אנדרעגן, ווי די כלומרשטע לעגירטע וועלן פארברייגגען א נאָטן אין ענגלאנד און אין וועלן מאכן לוסט רייזעס און קוק צוריק מיט א גע'חתמ'טע שטיקל פאפיר, וואָס האָט קיין ווערט ניט. צווישן אנדערש שרייבט ער: די ארץ - ישראל פראגע איז קלאָר: ארץ - ישראל דארף זיין "פריי אין דער אלגעמיינער אראבישער פאראייניקונג; אזוי איז דער ווילן פון א גרויסער מערהייט, אויסער א קליינער מינדערהייט, וועלכע איז מסכים אין בערצאָלונג דעם ענגלישן מאנדאט אין באלפורס דעקלאראציע . . .

און ער פאָדערט אז די דעלעגאציע פון יחסנים זאָל פאראיים דערקלערן א ר שטעלונג צו דער דאָזיקער פראגע און פארענדיקט מיט דראָהונגען — ווען די דעלעגאציע וועט צוריק קומען מיט אר רע פלעגער און פארשלאגן, וועט דאָס פאָלק איר געבן א שארפן ענטפער . . .

א צווייטער קעגנער שרייבט אין א הוצאות. דער אראבישער אויספיר קאָמיטעט האָט פאר דעם דאָזיקן צוועק ארויפגעלייגט א שטייער אויף די אראבער אין די שטעט און אין די דערפער, אז דער ארימער אראבער זאָל באצאָלן פאר דעם פארנעגינג און כבוד וואָס דער עפענדי וועט האָבן פון אזא רייזע קיין מיין. איך זייט דעלינירט בלויז פון משלאנדן, ווייל איך בין אין אראבישע פרעסע: היתכן? הויפטזעכלאך — די עסקנים פון די מ'יוחס'דיקע משפחות. א טייל פון זיי אנטירט קען שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן, ווייל זי וועט דארט נאָרניט אויפטאָן. די ענגלענדער וועלן זיך סיי ווי מיט איר ניט רעכענען און וועלן נאָר, מעגלאך, איר באָרן, ווייל זי זאָל חתמ'עטען עפעס א פאפיר. די דאָזיקע עסקנים זיינען קאָנען וועלכן עס איז אפמאך מיט ענגלאנד; זיי פאָדערן פולע זעלבסטשטענדיקייט, זיי וויל ניט ענגלאנד, נאָר רוסלאנד . . .

דער גרעסטער קעגנער פון ענגלאנד, א פארשטייער פון'ם אלוועלטלאכן אנטיאימפּעריאליסטישן פארבאנד, ריכטיקער: אן אגענט פון דעם דריטן אינטערנאציאָנאל זאָגט זיך שארף אריין קען דער דעלעגאציע, וואָס איז געוויילט אין איר הייפעלע יחסנים און ער לאָכט דער קאָלאָניען - מיניסטעריאָם אין איר אנדרעגן, ווי די כלומרשטע לעגירטע וועלן פארברייגגען א נאָטן אין ענגלאנד און אין וועלן מאכן לוסט רייזעס און קוק צוריק מיט א גע'חתמ'טע שטיקל פאפיר, וואָס האָט קיין ווערט ניט. צווישן אנדערש שרייבט ער: די ארץ - ישראל פראגע איז קלאָר: ארץ - ישראל דארף זיין "פריי אין דער אלגעמיינער אראבישער פאראייניקונג; אזוי איז דער ווילן פון א גרויסער מערהייט, אויסער א קליינער מינדערהייט, וועלכע איז מסכים אין בערצאָלונג דעם ענגלישן מאנדאט אין באלפורס דעקלאראציע . . .

און ער פאָדערט אז די דעלעגאציע פון יחסנים זאָל פאראיים דערקלערן א ר שטעלונג צו דער דאָזיקער פראגע און פארענדיקט מיט דראָהונגען — ווען די דעלעגאציע וועט צוריק קומען מיט אר רע פלעגער און פארשלאגן, וועט דאָס פאָלק איר געבן א שארפן ענטפער . . .

א צווייטער קעגנער שרייבט אין א נעמדערן אופן: "איר קאָנט לאָכן, מיר אבער ווייסן ווער איר זייט! די ארץ - ישראל פראגע וועט געלייזט ווערן נאָר אין ארץ - ישראל, ראָל גופא. איר ווייסט וואָס פארן כדי מען זאָל ניט ווייסן אייער ווירקלאכן מיין. איר זייט דעלעגירט בלויז פון משלאנדן, ווייל איך בין אין אראבישע פרעסע: היתכן? הויפטזעכלאך — די עסקנים פון די מ'יוחס'דיקע משפחות. א טייל פון זיי אנטירט קען שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן, ווייל זי וועט דארט נאָרניט אויפטאָן. די ענגלענדער וועלן זיך סיי ווי מיט איר ניט רעכענען און וועלן נאָר, מעגלאך, איר באָרן, ווייל זי זאָל חתמ'עטען עפעס א פאפיר. די דאָזיקע עסקנים זיינען קאָנען וועלכן עס איז אפמאך מיט ענגלאנד; זיי פאָדערן פולע זעלבסטשטענדיקייט, זיי וויל ניט ענגלאנד, נאָר רוסלאנד . . .

דער גרעסטער קעגנער פון ענגלאנד, א פארשטייער פון'ם אלוועלטלאכן אנטיאימפּעריאליסטישן פארבאנד, ריכטיקער: אן אגענט פון דעם דריטן אינטערנאציאָנאל זאָגט זיך שארף אריין קען דער דעלעגאציע, וואָס איז געוויילט אין איר הייפעלע יחסנים און ער לאָכט דער קאָלאָניען - מיניסטעריאָם אין איר אנדרעגן, ווי די כלומרשטע לעגירטע וועלן פארברייגגען א נאָטן אין ענגלאנד און אין וועלן מאכן לוסט רייזעס און קוק צוריק מיט א גע'חתמ'טע שטיקל פאפיר, וואָס האָט קיין ווערט ניט. צווישן אנדערש שרייבט ער: די ארץ - ישראל פראגע איז קלאָר: ארץ - ישראל דארף זיין "פריי אין דער אלגעמיינער אראבישער פאראייניקונג; אזוי איז דער ווילן פון א גרויסער מערהייט, אויסער א קליינער מינדערהייט, וועלכע איז מסכים אין בערצאָלונג דעם ענגלישן מאנדאט אין באלפורס דעקלאראציע . . .

און ער פאָדערט אז די דעלעגאציע פון יחסנים זאָל פאראיים דערקלערן א ר שטעלונג צו דער דאָזיקער פראגע און פארענדיקט מיט דראָהונגען — ווען די דעלעגאציע וועט צוריק קומען מיט אר רע פלעגער און פארשלאגן, וועט דאָס פאָלק איר געבן א שארפן ענטפער . . .

א צווייטער קעגנער שרייבט אין א נעמדערן אופן: "איר קאָנט לאָכן, מיר אבער ווייסן ווער איר זייט! די ארץ - ישראל פראגע וועט געלייזט ווערן נאָר אין ארץ - ישראל, ראָל גופא. איר ווייסט וואָס פארן כדי מען זאָל ניט ווייסן אייער ווירקלאכן מיין. איר זייט דעלעגירט בלויז פון משלאנדן, ווייל איך בין אין אראבישע פרעסע: היתכן? הויפטזעכלאך — די עסקנים פון די מ'יוחס'דיקע משפחות. א טייל פון זיי אנטירט קען שיקן א דעלעגאציע קיין לאָנדאָן, ווייל זי וועט דארט נאָרניט אויפטאָן. די ענגלענדער וועלן זיך סיי ווי מיט איר ניט רעכענען און וועלן נאָר, מעגלאך, איר באָרן, ווייל זי זאָל חתמ'עטען עפעס א פאפיר. די דאָזיקע עסקנים זיינען קאָנען וועלכן עס איז אפמאך מיט ענגלאנד; זיי פאָדערן פולע זעלבסטשטענדיקייט, זיי וויל ניט ענגלאנד, נאָר רוסלאנד . . .

דער גרעסטער קעגנער פון ענגלאנד, א פארשטייער פון'ם אלוועלטלאכן אנטיאימפּעריאליסטישן פארבאנד, ריכטיקער: אן אגענט פון דעם דריטן אינטערנאציאָנאל זאָגט זיך שארף אריין קען דער דעלעגאציע, וואָס איז געוויילט אין איר הייפעלע יחסנים און ער לאָכט דער קאָלאָניען - מיניסטעריאָם אין איר אנדרעגן, ווי די כלומרשטע לעגירטע וועלן פארברייגגען א נאָטן אין ענגלאנד און אין וועלן מאכן לוסט רייזעס און קוק צוריק מיט א גע'חתמ'טע שטיקל פאפיר, וואָס האָט קיין ווערט ניט. צווישן אנדערש שרייבט ער: די ארץ - ישראל פראגע איז קלאָר: ארץ - ישראל דארף זיין "פריי אין דער אלגעמיינער אראבישער פאראייניקונג; אזוי איז דער ווילן פון א גרויסער מערהייט, אויסער א קליינער מינדערהייט, וועלכע איז מסכים אין בערצאָלונג דעם ענגלישן מאנדאט אין באלפורס דעקלאראציע . . .

אין

אין שטראָם פון לעבן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין אַמעריקע

פון דר. ל. בן

(פאָרטזעצונג)

און אַזוי ווי ער האָט איבערגעלאָזן איין צייטונג ביי זיך, האָט ער אַ קוק געטאָן אויף איר, און האָט צוגעלייגט:

— ניט אַזוי, מיין צייטונג? איך מיין אונזער צייטונג . . .

— פאַרוואָס רופסטו עס "אונזער צייטונג? — האָט עני מיט אַ שמייכל געפרעגט.

ער האָט געענטפערט:

— אַזוי פלעג איך זי אַמאָל רופן אין ראַניש: . . . איך בין געווען שרעקלאַך בייז אויף איר. ערשטנס, ווייל דער רעדאַקטאָר האָט ניט געוואָלט דרוקן מיינע אַרטיקלען, "האַרטע עבריי" — האָט ער גע'טענט'ט. צווייטנס, ווייל זי איז ניט געווען גענוג רעוואָלוציאָנערישׂ פאַר מיר . . .

זיי זיינען אַריין אין "קיבעצאַרניע". אַ טומל האָט זיך קענן זיי געטראָגן. און אַ געמיטשטער גערויך פון טאַבאַק־ רויך און גיפטיקע האָט אַ זעץ געטאָן זיי אַנטקעגן . . .

ראַבינס האָט אַ טראַכט געטאָן:

"העלאָ! דאָס, איז דאָס!!. . .

אַזוי ווי די שאָטנס פון זיי אַמאָליקן פילן און טראַכטן וואָלטן צו אים איצט געשריבן דורך דעם דאָזיקן טומל; ער איז געווען אַביסל אויפגערעגט . . .

ער איז צוגעגאַנגען מיט עניו צו אַ ליידיקן טישל און זיי האָבן זיך אויסגעגעבן אין דער קראָוואָטן און אין פראַנטיש אין די קראָוואָטן.

די ערשטע עטלאַכע מינוטן האָט ראַבינס ניט געוואָגט זיך אויצוקוקן, ווייל אים האָט זיך אויסגעוויזן, אַז ווי נאָר ער וועט די אויגן אויפהויבן, אַזוי וועט אַר גלייך לערזען די אַמאָליקע באַקאַנטע, מאַנערער און אויסגעהונגערטע פנים־ער פון די אידישע ליטעראַטן און ראַדיקאַלן, מיט די נערוועזע און פלאַמענדיקע אויגן, מיט די היטלען אויף די פאַטיליניצעס און די צעשויבערטע האָר איבער די שטערנס; — וועט דערזעען זיי אין זיי־ערע אַלטע, צעקנייטשטע קליידער מיט די ברודיקע קראַגן איבער די פאַרחרייטע שניפּסלאַך, און זיי וועלן אים אויף דער־זעען און וועלן אים גלייך דערקענען, און עפּעס האָט ער מיט אַמאָל דערפילט, אַז ער, דער רייכער, דער עלעגאַנט אויסגע־פּיצטער ראַבינס, איז דאָ ניט אין פּלאַץ, אָבער, וועגן ער האָט דערהערט פון אַ דער־ביישיקן טישל אַ געשריי: — "וועיטער, פרעגט דעם באַלעבאָס אויב ער האָט צו 'קעשן' אַ טשעק פון פּופּציק דאָלאַר און ניט מיר אַ קעסטעלע פילים מאַרים סי־גאַרעטס" — האָט דאָן ראַבינס די אויגן אויפגעהויבן, אַ קוק געטאָן אַרום זיך און אַ טראַכט געטאָן: "מיר זיינען, חפּצים, ניט אין דעם ריכטיקן פּלאַץ . . . "

די אַלע מענשן וואָס ער האָט אַרום זיך געזען, האָבן אויסגעקוקט זאַט אַזאַ, זיי זיינען געהאָן אָנגעטאָן ריין און ציכטיק, אַנערע זאַגאַר פראַנטיש. אין זיידענע העמדער, מיט בלישטשענדיקע שפּיליקעס אין די קראָוואַטן און אין פראַנטיש קאַ־לירטע, גלאַנציקע שיך. און אַנדערע, פון די אינגערע, האָבן מסיח אויסגעזען, מיט דעם אופן, ווי די לאַקענדלאַך זיינען ביי זיי פאַרקאַטט געווען, און בכלל, ווי זיי האָבן זיך געראַלטן, ווי קאַקעטישע מיידלאַך, צי נאָר ווי וואַיילע יונגען . . .

אמת, זיי האָבן אויף געליאַרמט, אויף גערעדט עטלאַכע מיטאַמאָל, אויף איבער־געשלאָגן איינער דעם אַנדערן, און אויף געוואָרפן מיט די הענט; אָבער זייערע פּנים'ער זיינען ניט באַלעבט געווען מיט דעם פייער פון אַ צעפלאַקערטער נשמה, אין זייערע אויגן האָט ניט געברענט יענער פלאַם פון דעם גלויביקן, וועלכער האָט פראָטעסטירט און געקעמפט קעגן די אומגערעכטיקייטן אין זיין סביבה און אין דער גאַנצער וועלט. — יענער פלאַם, וואָס ער, ראַבינס, האָט אַזוי גוט אַמאָל אַליין געהאַט, און וועלכן ער איז אַהער געקומען ווידער צו זעען . . . ניין, ניט מיט קיין הייליקן פייער האָבן די פּנים'ער און אויגן פון די ראַדיקע מענשן געהויכט נאָר מיט רואיקער זעלבסטצופרידנהייט, מיט טרישער זאַטקייט און מיט "איך פייף אויף דער גאַנצער וועלט . . . "

— מיר, זיינען ניט אין דעם ריכטיקן פּלאַץ — האָט ראַבינס זיך אַ קער געטאָן צו עני'ן.

— דו מיינסט אַזוי — האָט זי זיך אָנגערופן.

— ניט די מענשן — האָט ער געענטפערט — קיין איין באַקאַנטן פון אַמאָל זע איך דאָ ניט.

— אפשר זיינען זיי שוין מער ניטאָ?

פאַרגעס ניט, זיי־בעצאַ־ אַכצן יאָר . . .

דער "פּעטער" האָט עסן געבראַכט און פאַר זיי אויפ'ן טיש אויעגקעשטעלט. ראַבינס האָט אים געגענען אויספרעגן, און ער האָט זיך דערוואוסט, אַז ער איז טאַקע אין דעם ריכטיקן פּלאַץ, און אַז די מענער פון דעם פייער האָבן אים געגרעטן, אַז ער איז אַ דייטשער אין דאַדיקאַלן.

ער האָט זיינע אויגן ניט געגלויבט.

— די קאַנסט זיך גאָרניט פאַרשטעלן, עני, ווי איבערראַשט איך בין — האָט ער געזאָגט — אידישע ליטעראַטן און ראַדיקאַלן מיט אַזאַ אויסזעען אַז ניט אַנגעטאָן . . . אידישע ליטעראַטן און פּופּציק דאַלאַרדיקע טשעקס . . . אידישע ליטעראַטן, און די סיגאַרעטס וואָס האָט מען אַמאָל דאָ געהערט . . . "

איך רויכער . . . עפּעס גאָר אַ נייע וועלט! . . .

און דאָ איז זיין בליק געפאַלן אויף דער אידישער צייטונג, וואָס ער האָט פריער אויעגקעלייגט אויפ'ן טיש, און ער האָט צוגעלייגט:

— און די קאַפּיטאַליסטישע געבידע פון דער צייטונג . . . מערקווירדיק, ניט צו דערקענען! . . .

ער האָט גענומען עסן, און ער האָט איר בערגוואַלד געגעסן. ער איז שוין אָפּגעווייזן געווען פון אַזאַ סאָרט עסן, און, בפרט, פון אַזאַ סערווירן. עני האָט אויך אָן אָפּעטיט געגעסן, און זי האָט זיך מיט דערפרייט, ווען זי איז דאָס איר בערגעקומען . . .

דערנאָך האָט ראַבינס זיך געגומען צו־הערן צו דעם אַרומיקן שמועס, ער האָט געוואָלט האָבן אַ באַגריף וועגן וואָס דאָ ווערט היינט געשמועסט, און זיין געהער האָט אונטערגעכאַפּט אָפּגעריסענע פראַזען, דאָ פון אַ געענטערן טישל, און באַלד פון אַ ווייטערן . . .

— נעטהע איז היסטאָריע, פאַר אונז מאָדערניסטן, האָט ער קיין שום ווערט ניט . . .

— האָט איר געלעזן משה'ס געריכט?

— אַ טאַלאַנט!

— בחמנות! . . .

— איך וועל זיך אַמאָל נעמען צו די "אַלטע" — האָט ראַבינס דערהערט הינ־טער זיך אַ רואיקן קול פון אַ מאַן, וואָס האָט געקלונגען מיט דער זיכערקייט פון אַן אַנערקענטן אַוטאָריטעט:

— קיין טאַלאַנט האָבן זיי קיינמאָל ניט נעהאַט; איצט אָבער שרייבן זיי . . . אַ רחמנות פּשוט אויף די לעזער! . . . ואַלן זיי רוען אין זייערע קברים! . . .

— יאָ, יאָ, שוין לאַנג צייט געווען.

— האָט ראַבינס דאָן דערהערט אַ קוויי־טשענדיקן קול פון אַ פרוי — ווי מען אַרוועדערטייזט זיי נאָך. מיינע זאַכן ווערן ניט אַזוי אַרוועדערטייזט. עס איז פּשוט אַ שאַנדע און אַ ווייטאָג. איר הערט? איך וועל אויפהערן צו שרייבן.

ראַבינס האָט זיך דערמאָנט די שמועסן פון די אַמאָליקע ליטעראַטן און ראַדיקאַ־לען, און ער האָט אַ טראַכט געטאָן:

— עך, ניט דאָס. ניט אַזאַלכע לידער מען אַמאָל דאָ געהערט . . . "

(פאָרטזעצונג קומט)

קומען ניט אין ערגעץ

. . . און קומען אַהין שנעל!

פלינקייט — די טעמפּאָ פון דער צייט. 9 פרוי! — דער וויסל — דער אַנפאַנגס סיגנאַל פאַר מיליאָנען. געוועדבל דורך'ן טאָג, מיט־ליאָנען פאַרלאָזן זיך אויף געטראַנען וואָס אַנטאַלטן טאַנען און קאַפּען בייגאַסט. שרעקלאַכע שלאַפלאָזיקייט. זיי זאָלן קאַנען אַנגיי. אָבדעם בייגאַסט — שרעקלאַכע שלאַפלאָזיקייט.

ווען נערוון קלאַפּן ריטמיש מיט דער וואַכזאַמקייט

ס'איז דערפאַר ווייל די זיינען איבערסטימ־לירט מיט דראַנס אַנטהאַלטענע געטראַנקען פון טאַנין און קאַפעין; נערוון רוען זיך קיינמאָל ניט אָפּ. פּרובירט פּאַסטום.

איך דערגרייכט ניט אין ערגעץ

דורך אַ צייטווייליקער דערמיטיקונג דורך טאַנין און קאַפעין. טרינקט פּאַסטום.

פּאַסטום ברייגנט אייך ערגעץ

דורך פאַרענדערן מאַלצייט געטראַנקען. וואָס אַנטהאַלטן דראַנס. באַפרייט אייך זעלבסט פון די ליידן פון שלאַפלאָזיקייט. הערט אויף נוצן טאַנין און קאַפעין. הויבט אָן נוצן פּאַסטום.

איילט זיך אויפן וועג צו געזונט

דער געשמאַקער הייסער מאַלצייט געטראַנק באַ־פרייט אייך פון שטייפע נערוון, קאַפּשמערצן, שלאַפלאָזיקייט פאַראורזאַכט פון דראַג סטימי־לאַנטן.

קיינע דראַגס

ניט אַ שפּור פון קינסטלאַכן סטימולאַנט אין פּאַסטום.

קאַסט בלויז אַ האַלבן סענט אַ קאַפּע

עקאָנאָמיש — 90 קאַפּס צו אַ 50 סענטיקער טין. מאַכענטאַל געמאַכט אין דער קאַפּע. ס'איז דאָ פּאַסטום סיריעל, אויך, געמאַכט דורך אויפ־זיך אַדער פערקאַליטיטנג 20 מינוט.

קויפט פּאַסטום

אין אַלע גראָסערים, דעסטאָראַנען, אין אייער קלוב אַדער אויף דער באַר. פּרובירט עס פאַר 30 טעג.

צאָלט גאָרנישט

פאַר אייער ערשטער וואָך פּאַסטום — מיר וועלן עס אייך געבן פרי. שרייבט, זאָגט וואָס איר ווילט אינסטאַנט פּאַסטום אַדער פּאַסטום סי־ריעל צו

GENERAL FOODS, LIMITED, STERLING TOWER, TORONTO, 2, ONTARIO

אַ וואָרט צו די מוטערס

איר ווייסט אויף וויפיל קינדער האָבן ניט ליב דעם טעם פון מילך. איר ווייסט ווי זיי גלייכן צו האָבן דעם זעלבן טרונק וואָס די "דערוואַקסענע". איר ווייסט, אויך, ווי גוט עס איז פאַר זיי צו האָבן אַ ה י י ס ן טרונק! מאַכט אינסטאַנט פּאַסטום פאַר זיי, נו־צענדיק הייסע מילך (ניט געזאָדענע) אַנשטאַט געזאָדענע וואַסער! זיי וועלן מאַכענטאַל ליב באַקומען דעם טעם! און זיי וועלן באַקו־מען די צוגעגעבענע נאַרהאַפטקייט פון מילך אין אַ ה י י ס ן טרונק וואָס איז קאַלטן און אַזוי לייכט צו מאַכן.

Postum

די צענטראַל אידישע שול אָרגאַניזאַציע אין פּוילן

(צום באַזוך פון ח' נתן בוקסבוים, דעלעגאַט פון "ציש" אין ווינניפּעג).

פון פ. זאַלף

אַ שרעקלאַכער ווייַ געשריי דערטראָגן זיך צו אונז פון פּוילן; דאָס אידישע לעבן דאָרט גייט מיט אַ גרונט. אַ פולשטענ־דיקע צעטרייסלונג פון דעם אַזוי אויך ביז איצט וואַכלדיקן קאָנאָמישן לעבן. די וואַרשלען פון אידישער חיונה ווערן פון טאָג־צו־טאָג אויסגעריסן, און מיט יעדן טאָג קומען צו נייע זעלבסטמאָרדן, מיט יעדן טאָג פאַרגרעסערט זיך דער חורבן, עס קומען צו נייע אַביזינס, נייע יורדים. די לאַגע איז קאַטאַסטראָפאַל. האַפנונגס־לאָז.

דאָך אין דעם גרויסן קאָנאָמישן חורבן אין פּוילן איז נאָך פאַראַן אַ ליכטיק ווינקל אַ נייסטיק ווינקל, וואָס ווייַ זיך ניט רע־כענען מיט דעם איצטיקן אַלגעמיינעם חורבן. דאָס איז אַ מין שטילע הייליקע יבכה, וואָס האָט פון אַנפאַנג אָן זיך ניט געוואָלט רעכענען מיט דעם אַרומיקן שטו־רעם און איז געקומען צום לעבן אין דעם חורבן, און אפשר דורך דעם חורבן.

דאָס איז די צענטראַל אידישע שול אָר־גאַניזאַציע אין פּוילן, וואָס עס לערנען זיך אין אירע שולן טויזנטער אידישע קינדער. קינדער פון די ברייטע אידישע אַרבעטער מאַסן.

די אידישע שול איז אַנטשטאַנען אויף דער אידישער גאַס אין דאָרף ווירקלאַך גע־קומען צום לעבן דווקא אין יענע מורא־דיקע טעג, אין דער צייט פון דער וועלט־מלחמה. וואָס אַרום אים האָט געבו־רן שעוועט דער מלאך המות; טויט און פאַר־ניכטונג פון אַלע זייטן; הונגער, שריפות, עפידעמיעס, שפּיאַנאַזש בלבולים און מלחמה שרעק. און פון ווייטן האָט זיך אָפּגעהילכט די טייוולאַנישע שפּראַך פון האַרמאַטן. הונדערטער טויזנטער משפחות האָבן זיך געוואָלגערט אויף די וועגן, אַן אַ היים און אַן אַ דאַך; היימלאָזע פאַר־שיקטע, קינדער פאַרלאָרענע, קינדער פאַר־לאָזענע, יתומים, וועמעס טאַטעס זיינען שוין געווען געפאַלן אויפ'ן מזבח פון מלחמה. אָט דאָס איז געווען דער ערשטער קינדער מאַטעריאַל פאַר דער אידישער וועלטלאַכער שול.

די אידישע שול האָט צונויפגעזאַמלט אָט די קינדער פון די וועגן; די קינדער זיי אָפּגעראַטעוועט פון אַ פולשטענדיקן רייסטיקן טויט, ניט צו פאַרבלייבן קיין נאַסן־קינדער. די ערשטע קינדער־היימען די וואַרשע, די ערשטע שולן, דאָס זיינען געווען פאַר די טויזנטער עלנדע פאַרלאָזע־נע קינדער — אַ היים, דאַרפן האָבן זיי באַקומען זייער אידישע וועלטלאַכע דער־ציאונג און אויך טיילווייז זייער דערענ־רונג, לויט יענע אומשטענדן.

דאָס וואָס איז געווען ביז יענער צייט ביי טויזנטער אידישע ראַדיקאַלע אינטע־ליגענטן בלויז אַ גוטער וואונש, אַ שיינער חלום — אַ אידישע מאַדערנע שול, איז געקומען די מלחמה און האָט דעם שיינעם וואונש פאַרווירקלאַכט, דעם שווערן לאַנג־זאַמען פּראָצעס פאַרשנעלערט.

דאָס איז אויך געווען דער גרויסער אי־דישער שרייבער און דיכטער, ל. פּרץ, ער, מיט זיינע פריינט אין מיט די אידי־שע אַרבעטער פירער, וואָס האָבן זיך מקריב געווען פאַר דעם אויפבוי פון דער אידישער וועלטלאַכער שול. ווער ווייס דאָס דען ניט, אַז דער גרויסער דיכטער י. ל. פּרץ אויף זיין וועג צו זיין אַרבעט אין דער וואַרשעווער גמינע, פלעגט שטונדן לאַנג פאַרברייגגען מיט די אידישע היימ־לאָזע קינדערלאַך אין די שולן. ווער ווייס דען ניט, אַז דער פּרץ האָט אַן נשמה פון אויעקגעגעבן פון זיך פאַר אָט די אומ־גלייקלאַכע קינדער. זיינע שענסטע, בעסטע קינדער לידער האָט ער פאַר זיי געשריבן. דורך זיי איז דער דיכטער באַפליגלט גע־וואָרן, דורך זיי זיך באַגייסטערט און גע־שריבן פאַר זיי זיינע לידער ביז זיין לעצטן אָטעם־צוג.

די אידישע שול איז געבוירן געוואָרן דורך שווערע חבלי לידה, אין יענער שטו־רעמדיקער צייט און לעבט נאָך עד היום דורך אָט די שווערע חבלי לידה, דאַנקלט זיך פאַר'ן לעבן מיט אַלע כחות, לעבט אַרויך פאַרשיידענע שטורעמס, גלגולים, גזרות און פאַרפאָלגונגען אין אַלע צייטן און פון אַלע זייטן, וואָס וויל זעען איר אונטערגאַנג. אַזוי איז שוין דער גורל פון דער אידישער שול, אַזוי ווערט געשריבן די געשיכטע פון דער אידישער וועלטלאַ־כער שול.

אָבער ביז איצט האָט די אידישע שול אין פּוילן געראָטן אַ שטאַרקע באַשיצונגס קראַפט, אַ מעכטיקע וואַנט, וואָס האָט ניט צוגעלאָזן צו איר די ניפּטיקע פייל־פון'ם שונא. — דאָס איז געווען דער אַר־גאַניזירטער אידישער אַרבעטער, וועלכער האָט זיך בפועל ממש מוסר נפש געווען פאַר זיין שול, פאַר זיין קינדערשן דערציי־אונגס אַנשטאַלט, אַוועקגעבנדיק פון זיך כמעט דאָס לעצטע.

אַ דאַנק אָט די שווערע קרבנות איז די שול אין פּוילן אויסגעוואַקסן צו אַ פעסטן קולטור בנין, אַנהויבנדיק פון קינדערהייד־מען מיט נאַרמאַלע נאַנצע שולן, אַוונט־קורסן, טעכנישע קורסן, ביז מיטל שולן און לערער־סעמינאַרן. די אידישע שול איז געוואָרן אַ פאַקט אויף דער אידישער נאַס, אויף צו לחכעים אַלע פרעמדע אין אייר־גענע שונאים.

אָט ערשט ניט לאַנג איז פאָרגעקומען די לאַנד־אויסשטעלונג פון די אידישע וועלטלאַכע שולן אין וואַרשע. צו דער אויסשטעלונג זיינען געקומען די חשוב־סטע פּראָמינענטע אידישע קולטור טוער, די שע־נאַ וואָס פּוילן פאַרמאַגט, ווי שרייבס־שטעלער, פּעדאַגאָגן, אידישע ווי אויף קרים־טלאַכע, זיי זיינען אַוועק באַגייס־דער פון דער צייט, וואָס אַרימע אידישע אַרבעטער גראָשנס האָבן געקענט שאַפן. (זע אין "טאָג" יאַנוואַר, אַהרן צייטלינס קאָרעספּאָנדענץ, אויף דעם קינדער־זשור־נאַל נ. ב. פון ש. באַסטאָמסקי און אַנדע־רע), דאָס איז געווען אַזוי צו זאָגן ביז איצט.

אָבער איצט איז די לאַגע אַ קריטישע,

— מיט דעם אַלגעמיינעם אידישן עקאָ־נאָמישן חורבן אין לאַנד און מיט דער גרויסער שרעקלאַכער אַרבעסלאָזיקייט וואָס הערשט אין פּוילן אַמטייסנס, און דערצו די שטענדיקע ווילדע שיקאַנעס פון דער פּילסודסקי רעגירונג, ביי וועמען די אַיר. וועלטלאַכע סאָציאַליסטישע שול אַזוי אַ דאַרן אין אויג, ווייל זי זעט אין דער אַי־דישער שול אַ סם פאַר דער אַסימילאַציע און פאַלאַניזירונגס סיסטעם וואָס די פּוי־לישע רעגירונג שול, ווייל צוגרייטן צע־שניידנדיק מיט אַיין שניט אַיין מין מענש; פּאַליאַק איבער אַלץ, פּאַטריאָט און מיליטעריסט איבער אַלעמען. דער־פאַר איז ניט קיין חידוש וואָס די פּוי־לישע רעגירונג זוכט דעם אונטערגאַנג פון דער שול, ווייל די אידישע שול בכלל און אין פּוילן בפרט, גרייט צו אַ דור קעמ־פער, אַ דור סאָציאַליסטן, אַ דור וואָס וועט קעמפן פאַר אַ בעסערער און שענע־רער וועלט, אַ דור וועלכער וועט פאַראַכטן דעם פאַלשן ליגנערישן פּאַטריאָטישן מי־ליטערישן שטאָלץ, נאָר פאַרקערט, עס וואָקסט אַ שטאָלצער מוטיקער באַוואוסט־זיניקער דור, וועלכער וועט אַנפילן מיט יונגע כחות די סאָציאַליסטישע רייען, וואָס זיי וועלן נאָר זיין.

דערפאַר לעבט איצט דורך די אידישע שולן אין פּוילן אַ שרעקלאַכן עקאָנאָמישן קריזיס. איך שטרייך אונטער דאָס וואָרט עקאָנאָמישן, אָבער ווייס ניט קיין נייס־טיקן, ווייל די די לערער און שול־טוער שטייען פעסט אויף זייערע פּאָזיציעס ראַנגלען זיך מיט אַלע כחות איינצוהאַלטן דאָס וואָס אין דערגרייכט געוואָרן דורך אַזוי פיל שווערע יאָרן מיט מי און מסירת נפש.

די צענטראַל־אידישע שול אָרגאַניזאַציע האָט געמוטיקט אויסשטרעקן צו אונז אַ חבר'שע האַנט נאָך הילף. מיר, די מער גליקלאַכערע, די מער זאַטערע זאָלן זיי העלפן, ווי מיר האָבן זיי געהאָלפן מיט פיל ווינציק ביז איצט.

זי, די ציש"א, האָט געשיקט צו אונז אַ דעלעגאַציע פון צוויי איבערגעגעבענע טו־ער און בויער פון דער ציש"א, וועלכע האָבן אויעגעגעבן דאָס בעסטע און שענ־סטע פון זייער לעבן פאַר דער שול, פאַר דעם אַרבעטער קינד. דאָס זיינען יעקב פאָט און נתן בוקסבוים.

אַ סך אָרגאַניזאַציעס, יחידים, שריי־בער, דיכטער און סתם קולטור טוער אין אַמעריקע, האָבן זיך אָנגעשלאָסן אין דער אַרבעט פאַר דער ציש"א. אַזעלכע אָרגאַ־ניזאַציעס און יחידים וועמען עס זיינען טייער די אידישע שולן, לעבן מיט די שולן און ווילן זען די אידישע שול אַ גאַנצע, אַ שטאַרקע, אַ געזיכערטע, רופן דערפאַר אַלעמען מיטצוארבעטן אין דער גרויסן זאַך.

איצט איז געקומען די רייע פאַר ווייַ־פּען, די ערשטע שטאָט אין קאַנאַדע, די ערשטע אויפ'ן קאָנטינענט מיט אירע שולן, אַז זי זאָל זאָגן איר וואָרט. זי זאָל אויך אויפנעמען די חבר'ישע אויסגע־שטרעקטע האַנט, וואָס וועגרעט זיך נאָך חברש'ע, ברידערלאַכע הילף.

מיר ווילן איצט ניט זעען פאַר זיך קיין פאַראייניקט אונז, ווי עס שול אָרגאַניזאַציע, וואָס דאָרף און מוז ווערן אייגע אויפ'ן נאָנצן אידישן פאַרגס, וואָס אידיש לעבן לעבט.

דער דערפאָלג פון דער ציש"א, וואָס עס לערנען טויזנטער אירמע קינדער פון די ברייטע אידישע פאָלקס־מאַסן דאָרף אויך זיין אונזער דערפאָלג. דער גייסט, דער גלויבן אין דער עקזיסטענץ פון דער אידישער שול פאַראייניקט אונז, ווי עס שול אָרגאַניזאַציע, וואָס דאָרף און מוז ווערן אייגע אויפ'ן נאָנצן אידישן פאַרגס, וואָס אידיש לעבן לעבט.

דער דערפאָלג פון דער ציש"א, וואָס עס לערנען טויזנטער אירמע קינדער פון די ברייטע אידישע פאָלקס־מאַסן דאָרף אויך זיין אונזער דערפאָלג. דער גייסט, דער גלויבן אין דער עקזיסטענץ פון דער אידישער שול פאַראייניקט אונז, ווי עס שול אָרגאַניזאַציע, וואָס דאָרף און מוז ווערן אייגע אויפ'ן נאָנצן אידישן פאַרגס, וואָס אידיש לעבן לעבט.

לאַמיר האָפן, אַז דאָס אידישע ווייַנפּענ־מיט איר שיינעם נאָמען אין דער אידי־שער שול'וועלט, וועט אויך איצט ניט פאַרגעסן איר חוב צו אירע שוועסטער־שולן אין פּוילן, וואָס וואַרטן אויף אונ־זער חבר'שער הילף.

Melchers
Gold Cross
Canadian Gin

די סאַמע געשמאַקסטע פון ליקערס

מאַנופעקטשורט אין קאַנאַדע אונטערן קאָנט־ראָל פון פעדעראַלער רעגירונג, דיסטיליזירט פיר מאָל און געעלטערט אין באַנד פאַר יאָרן.

צוויי סייזעס:

40 אונסעס
26 אונסעס

Distillery: Berthierville, Que.
Head Office: Montreal
Distillers since 1898

MELCHERS Distilleries Limited

דאָקטוירים — Doctors' Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

דר. ס. דזש. בערמאַק, 834 מיין סטריט — 53 578 51 250
אפּיס שטונדן פון 2—4 און 7—8
DR. J. C. BERMACK

דר. דזש. ברענער, 367 סעלקירק עוועניו — 54 107 54 107
אפּיס שטונדן: 3—5, 7.30—8.30
DR. H. D. ISAACS & DR. J. BRENER

דר. נאָרמאַן בוק, 414 באַיד בלדג. — 86 115 55 076
אפּיס שטונדן 2—6 און ביי אַפּאַינטמענט. רעז סוויט 3 עבער אפּטק. מאָנטעגו און אייזקינס
DR. NORMAN BOOK

דר. אַ. גוטמאַן, 5—304 עוועניו בראַק — 26 947 53 422
265 פּאָרטעריש עוועניו
אפּיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אַפּאַינטמענטס
DR. A. GUTTMAN

דר. ס. דזשאַוויש, 404 באַיד בלדג. — 22 717 54 429
שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אַפּאַינטמענטס
DR. SIMON JAUVOISH

דר. ל. הענעל, 652½ מיין סט. (צווישן הענרי און לאַנאַן) — 23 272—59 473
אפּיס שטונדן 11—12, 2—6 און ביי אַפּאַינטמענטס
DR. L. HENNELL, L.R.C.P. (London) M.R.C.S. (England)

דר. ה. הערשפילד, 576 מיין סט., קאָר. אַלעקסאַנדער עוו. — 26 600 51 162
אפּיס שטונדן 11—1, 2—5 און 7—9
DR. H. HERSHFIELD

דר. כ. אַ. וויקטאָר, קאָר. סעלקירק און סאַלטער — 52 744 51 772
(איבער דער באַנק)
אפּיס שטונדן פון 3—5 און 7—8
DR. B. A. VICTOR

דר. ה. יאַפע, ב.אַ. ב.ס.סי. ל.מ.סי.סי — 52 571
(דר. דשו. פּ. דזשאַרדזש און דר. ה. יאַפע)
אפּיס: 739 סעלקירק עוועניו. שטונדן 2—5.30 און 6.30—8
DR. J. P. GEORGE & DR. H. JAFFE

דר. אַ. מאָיס, סט. דזשאַנס בלאָק, פּריטשאַרד און מיין — 53 720 52 278
אפּיס שטונדן פון 2—4.30 און 7—9
DR. A. MOYSE

דר. י. פּערלמאַן, 291 באַראָאָס עוועניו, קאָר. טשאַרלס — 53 181 53 181
אפּיס שטונדן פון 3—5 און 7—8
DR. I. PEARLMAN

דר. י. בן דוד פעלדמאַן, 613 באַיד בלדג., שטונדן 3—6 — 23 593 55 771
רעז. 396 סעלקירק עוועניו.
DR. J. BEN-DAVID FELDMAN

דר. ס. קאָבּרינסקי, סוויט 2 קראָפּ בלאָק — 54 866 51 968
(מיין און דאַפערין עוועניו.)
אפּיס שטונדן פון 3—5 און 6.30—8
DR. S. KOBRINSKY

דר. מעקס ריידי (עקס רעי) — 24 480 49 763
283 פּאָרטעריש, קאָר. סטיס (100 טאַראָנטאָ דרייוו. טראַסט בלדג.), לעבן איטאָנס
שטונדן: פון 2—6 אַוונט און ביי אַפּאַינטמענטס.
DR. MAX RADY

דר. סעם ראַדין, ראַיאַל בענק בילדינג — 53 915 52 614
(מיין אַן סעלקירק)
אפּיס שטונדן פון 3—4 און 6—8
DR. SAM RODIN

דר. אַ. ל. שובין, אפּיס שטונדן 11—12 און 2—6 — 88 916 59 473
אפּיס: בענק אָף קאָמערס בלדג., מיין און אַלעקסאַנדער
רעזידענס: 414 סעלגאַ עוועניו.
DR. A. L. SHUBIN

דר. י. ה. בעקמאַן, 800 באַיד בילדינג — 28 281 51 848
DR. J. H. BECKMAN

דר. ד. מ. דזשענאָף, 2-830 סאַמערסעט בלאָק — 24 465 51 359
DR. D. M. GENOFF

דענטיסטען — Dentists Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	**דר. י. בן עזרא**, ב.אַ. 962½ מיין סט. קאָר. סעלקירק — DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		**דר. מ. אַ. ברעגמאַן**, סוויט 1 סט. דזשאַנס בלאָק., 984 מיין סט. — DR. M. A. BREGMAN
86 115		**דר. ס. אַ. גרינבערג**, 414 באַיד בילדינג. — DR. S. E. GREENBERG.
56 056		**דר. ס. טשורטשיל**, סוויט 1, טריק בלאָק 972 מיין סטריט. — DR. S. H. CHURCHILL

היימאַן און העסטרין
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס און נ. וו.
216 — מעקאַינטייר בלאָק — 216
טעלעפאָן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאַנס עוועניו, טעל. 53 133

שינבין, מאָראָזניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס, נאָטאַריוס
Office: 207-8 Confederation Life Bldg, 457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאָן 21 345—6

טשערניאַק, קאַפּשטיין און ספּיוואַק
Barristers, Solicitors, Etc.
אפּיס: 671 מיין סטריט
טעלעפאָן: 24 591 און 24 666

אַ. ע. קאַנטאָר
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
A. E. CANTOR
אפּיס 111 באַן אַקאַרד בלאָק. 645 מיין סט.
טעלעפאָן 223 89
רעזידענס:
103 בענערמאַן עוועניו, טעל. 51 353

סטיט און ניטיקמאַן
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס און נאָטאַריס
STITT & NITIKMAN
213 Confederation Life Bldg.
457 MAIN STREET
אַנטקעגן סיטי האַל
טעלעפאָן 24 586

ח. שולמאַן
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
געלט צו לייען אויף 6½ פּראָצענט
אפּיס: 592 מיין סטריט
H. SCHULMAN, B.A., LL.B.
לאָו אפּיס
Ste. 11, 592 MAIN STREET
צווישן לאַנגאַן און אַלעקסאַנדער
טעלעפאָן 462 88

אידישע העלדן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון'ם אידישן לעבן
אין דער צייט פון דער גרויסער מלחמה

פון י. ג.

(פאָרטזעצונג)

— מיר זיינען פאַרלאָרן! — האָבן ניטלס בלאַסע ליפּן געמורמלט.

ניימאַן האָט ניט געענטפערט. נאָר באַפענדיק די געליבטע אויף די אָרעמס האָט ער זיך געלאָזט לויפן מיט איר דורך פייער און רויך צו דעם אַרויסגאַנג.

כּיי דער טיר, וואָס האָט געפירט צום הויף, האָט ער זיך אָפּגעשטעלט; האָט פאַרזיכטיק זי געעפנט און האָט זיך אַרומגעקוקט.

די סאָלדאַטן האָבן געשטורמט אויף דער צווייטער זייט פון דעם שלאָס. ביי די פענסטער; אָבער פון דער זייט פון טיר איז דאָ געווען פריי; נאָר אין רוס איז דאָ געלעגן טויט. ער איז געווען דער שאָסן ביים פענסטער פון מאַיר'ס א קויל און א שווער פאַרוואונדערטער האָט ער זיך דערשלעפּט אַהער, וואו ער איז געבליבן ליגן טויט.

קיין איינציקער פון זיינע קאַמעראַדן האָט זיך ווענן אים ניט געקומערט.

— מיך פאַרדריסט דער אומגליקלאַכער, — האָט רפאל ניימאַן געזאָגט שטיל צו גיטלען, וועלכע איז געקומען צו זיך אין דער פרישער לופט. — איך באַרייד אים, כאָטש ער איז א רוס, אָבער זיין טויט האָט מיך געטאָן א טאָכן. איך וועל באַלוצן זיינע קליידער. דאָך וואו איז דער טרעגנט, פון וועלכן סעמיאָן האָט געדעדט?

— אריבער סעמיאָן! — האָט די גוטע הארציקע מיידל אים באַרויערט. — איך האָב אים געקאָנט. ער איז געווען א ווילדע חיה און האָט געשענדעט א אידישע טאָכטער מיט איר מיטער. ווען ער האָט צו זאַמען מיט זיינע רוסן פאַנאַנדערגעפירט זיינע הענט אין מיסליין; אָבער אין גרונד געגומען האָט ער דאָך געראַטן א גוטע הערץ און ער איז געווען געטריי ווי א הונט.

אירע שיינע אויגן האָבן זיך אָנגעפילט מיט טרערן.

— איך באַרויער סעמיאָנען, — האָט זי פאַרגעזעצט, און אין איר שטימע האָט זיך געהערט א געוויין, — אַזוי ווי איך וואָלט פאַרגעסן מיין איינגעגעבן אומגליק. לאָזן ברודער, וואו איז ער, מאיר? געהרג'עט געוואָרן פון די רוסן? געשטאָרבן אין די פראָמען? פאַרוואָס זיינען מיר אַזוי אומגליקלאַך?

רפאל ניימאַן האָט פאַרביסן די ליפּן. ער האָט ניט געראָטן קיין טרייסט פאַר זיין אומגליקלאַכער כּלה, אין אים איר אַפּצוואונדען פון אירע טרויעריקע געדאַנקען האָט ער געזאָגט:

— איך וועל אָקאַרשט אָנקוקן דעם טרעגנטש, וואָס די רוסן האָבן געבויעט. אין ביעליע, ווי אונזערע לייט האָבן מיר דערציילט, האָבן זיי געוואוינט אין די טרעגנטשעס ווי אין פאַלאַצן. אָבער וואו־רט! אַט איז זייער טרעגנטש.

— עס איז געווען ווירקלאַך ווי דער אומגליקלאַכער סעמיאָן האָט זיי פריער דערציילט. ניט ווייט, הינטער דעם שלאָס, אין דעם קליינעם וועלדל זיינען געווען די אַקאַפּעס, וואָס כוואַסטונאָוו האָט געבויט.

רפאל ניימאַן האָט זיך ווי דערפריישט, ווען ער האָט אַנטדעקט די שוין־ גרובן. מיט שנעלע טריט אום ניט באַמערקט צו וועדן פון די רוסישע סאָלדאַטן, האָט ער געבראַכט גיטלען אין טרעגנטש.

דאָ וועסטו זיך דערוויל האַלטן, — האָט ער געזאָגט, — אמת, עס איז ניט זייער באַקוועם, אָבער איך פאַרזיכער דיר אַז דו וועסט דאָ לאַנג ניט פאַרבלייבן. נו, גיי אַריין.

— און דו? — האָט גיטל געפרעגט דערשראָקן, — דו וועסט מיך דאָך ניט לאָזן אַליין.

— ניין, איך וועל דיר ניט לאָזן אַליין מיין טייערערע, — האָט ער גערעדט צערטלאַך. — איך וועל גיין זעען אויף וויי וויינט די טרעגנטשעס זיינען גרויס, — איך מוז דאָך וויסן די לאַנג.

— ניי ניט רפאל, — האָט זיך די אומגליקלאַכע גיטל זיך געבעטן מיט אַן אויסדרוק פון שרעק אויף איר געזיכט, — לאָז מיך ניט אַליין, די רוסן וועלן נאָך אָנקומען!

— אָבער איך מוז גיין, — מיין טייערע! — האָט ער זיך געבעטן, די וועסט דאָ ניט זיין לאַנג; באַלד קום איך צו־ריק.

ער האָט איר אַרומגעטרענגען אין דעם טיפן טרעגנטש, און אָפּפרעסנדיק א טיפן קוש אויף אירע ליפּן איז ער שנעל פאַרשוואונדן געוואָרן פון אירע אויגן אייר־דער זי האָט געקאָנט אים צוריקהאַלטן.

אָבער רפאל ניימאַן איז געגאַנגען נאָכזעען אויף וויפיל די געפאַר איז גרויס, ווי ווייט די געפאַר איז גרויס, ווי ער האָט געוואָגט גיטלען; דען דאָס איז אים געווען נויטיק. ער האָט געוואוסט, ד אַס אויפרוהן זיינען פאַרשפּרייט אין דער דאָזיקער געגנט, און אַז עס איז פאַר אים ניטאָ קיין וועג זיך דורכצורייסן, אין דעם טרעגנטש איז ער פון זיי זיכער. אויב ער וועט ניט געפינען קיין מיטל אַרויסצוקומען פון דאַנען איז ער צוזאַמען מיט גיטלען פאַרלאָרן.

און דעם מיטל האָט רפאל געפונען.

איבערלאַזנדיק גיטלען אין ער פאַרזיכטיק געגאַנגען צו דעם פלאַץ וואו דער רוסישער סאָלדאַט איז געלעגן טויט. ער האָט דעם טויטן אויעקגעטראָגן אין וועלדל.

הינטער די בוימער האָט ער פון דעם טויטן אַראָפּגעצויגן די קליידער און האָט ער פון זיך אַליין אויסגעגאָסן די פרישן קליידער און זיי אָנגעטאָן דעם טויטן, און אַליין האָט ער זיך אָנגעטאָן אין דעם רוסישן מונדיר. און ער האָט זיך אומגעקערט צו גיטלען.

— איך האָב דיר פריער ניט געוואָלט זאָגן, — האָט ער געזאָגט צו גיטלען, ווייל איך האָב זיך געוואָלט איבערצייגן, אויב אימיצער קאָן מיך דערקאָנען אין מיינע נייע קליידער אַלס רוסישער סאָלדאַט פאַרוואַנדלט זיך אין א רוסישן אינפאַנטריסט, דאַרף ער זיין זיכער, אויף די דאָזיקע פאַרוואַנדלונג איז אים געלונגען.

— אָבער דו האָסט מיך ניט דערקאָנט, איך בין זיכער!

— און צו וואָס דאַרפסטו די דאָזיקע איבערקליידונג? — האָט גיטל אים געפרעגט, — דו וועסט דאָך ניט ווערן קיין רוסישער סאָלדאַט!

— פאַרוואָס ניט? — האָט רפאל זיך געוואונדערט, — די נאַנצע געגנט פון מזרח גאַליציע איז פאַרפלייצט מיט רוסישע סאָלדאַטן, און דו ווייסט דאָך, דאָס רוסישע שפּריכוואָרט: — געפינסטו זיך צווישן וועלף, זאָלסטו וואָיען ווי א וואָלף, — צווישן רוסישע סאָלדאַטן וועל איך זיין א רוס.

די צוויי פאַרליבטע יונגע מענשן זיינען געווען אין דעם טרעגנטש אויף א גרויסן שטיין, אַזוי צוגעדריקט איינער צו דעם אַנדערן, דאָס יעדער פון זיי האָט געהערט דאָס קלאַפּן פון דעם האַרץ ביי דעם אַנדערן. די וואַרעמקייט, וואָס האָט אַרויסגעשטראָמט פון זייערע קערפּערס האָט זיי ביידן פאַרשאַדעט.

און ביסלאַכווייז האָבן זיי גאָר פאַרגעסן די געפאַר וואָס רינגלט זיי אַרום און זיי האָבן זיך ביידע פאַרגעסן אין א רוראיקן, און געמיטלאַכן געשפּרעך.

— די ביסט מיר גאָר א גאַנצער רוס, האָט גיטל געזאָגט מיט א שמייכל אויף אירע פיינע ליפּן, — רוסישע שפּריכוואָרטער, א רוסישער מונדיר אין רוסישע זיטן — אַלץ וואָס דיר פעלט איז א רוסישער פּאַספּאָרט. דאָן וועסטו א גאַנצער ליטוואַק.

— דאָס בין איך סיי ווי סיי! — האָט רפאל ניימאַן געענטפערט ערנסט, — האָב איך דיר קיינמאָל ניט געזאָגט, אַז מיינע עלטערן שטאַמען פון רוסלאַנד, און אַז איך האָב נאָך מיין פאַמיליע ערגעץ אין דער ליטע.

— איך האָב עפּעס יאָ געהערט, אַז דו שטאַמסט איינגלאַך פון רוסלאַנד, — האָט גיטל געענטפערט, קוקנדיק אויף איר חתן מיט צערטלאַכע בליקן, — און וואָס וואוינט דיין פאַמיליע?

— איך ווייס ניט, — האָט דער יונגער מאַן געענטפערט טרויעריק, — איך האָב פאַרלאָרן פון זיי יעדן שפּור.

— וואָס הייסט דאָס? — האָט גיטל זיך געוואונדערט, — דו ביזט א רוסישער אַרויסגעזאָגט מיט פיין פון איינעם וואָס טראַגט מיט דעם פינסטערן גרויל פון פּויליש אירגטום. האָט אַרויסגערופן טרערן ניט בלויז פון די אויגן פון פרויען, נאָר אויך ביי א טייל מענער.

אידישע סטודענטן ווערן ניט צוגעלאָזט אין די פּוילישע לערן־אַנשטאַלטן

דער חורבן, און דער באַיקאָט אויף די אירן אין פּוילן איז ניט בלויז א פּוילישער, נאָר אויך א גייסטיקער.

"די פּוילישע רעגירונג," האָט נתן בוקסבוים געזאָגט, "האָט פאַרמאַכט די טירן פון אירע שולן פאַר די אידישע קינדער און די טירן פון די אוניווערסיטעטן פאַר די אידישע סטודענטן, און אויב איר ניקע סטודענטן געלינגט שוין צו גראַדואירן, זאָרגט זיך שוין די רעגירונג דערפאַר, אַז זיי זאָלן ניט קריגן קיין באַשעפטיקונג אין פּוילן.

25.000 קינדער אין געפאַר

"ניט ווייניקער ווי פינף־און־צוואַנציק טויזנט אידישע קינדער אין שול־עלטער לערנען אין די ציש"א שולן," האָט נתן בוקסבוים געזאָגט. "די שולן זיינען די דאָרט די איינציקע פעסטונגען אויפצוהאַלטן זיי מאָראַליש, אַז זיי זאָלן ניט ווערן קיין נאַסן־קינדער. די שולן זיינען דער איינציקער פּלאַץ, וואו זיי הערן א גוט וואָרט און וואו מען דערמוטיקט זיי צו געבן א שמייכל, אָבער אין פּוילן זיינען די שולן אין א סכנה פון אונטערגאַנג און דאַמאָלסט וועלן די קינדער אַרויסגעוואָרפן ווערן אין די גאַסן. וואו אין דער וועלט באַקומען אַזאַ "דערציאונג" וואָס וועט זיין צו שאַנד און צו שפּאָט ניט נאָר פאַר די אידן פון פּוילן, נאָר פאַר אַלע אידן פון דער גאַנצער וועלט.

סטודענט חלשין פאַר הונגער

"די נייט ווערט גרעסער פון יאָר צו יאָר," האָט נתן בוקסבוים געזאָגט. "איך האָב ערשט דערהאַלטן ידיעות פון ווילנע און אומגעגנט. אַז קינדער פאַלן אויעק פון די ביינקלאַך אין די שול־באַנקלעכער טע פון הונגער. פון זייערע שיך און קליידער און אָפּגערעדט אַז זיי גייען אַרום נאָר־קעט און באַרוועט.

פּראָצענט פון די קינדער אָנגעשטעקט מיט שווינדזוכט

די אַלגעמיינע באַדינונגען פון זייער לעבן אין די מאָנערע, ווייניק און שלעכטע שפּייז, און די פאַרפעסטע ליפּט אין זייערע אַרימע היימען, האָט דוראַנירט די יונגע לעבנס פון די קינדער. און דער רעזולטאַט איז, אַז צוויי און זיבעציק פּראָצענט פון די אידישע קינדער אין פּוילן זיינען אָנגעשטעקט מיט שווינדזוכט און זיי מיר זען אָפּגעשיקט ווערן אין סאַנאַטאָריעס וואָס ווערן אויסגעהאַלטן פון די אַרימע גראַשנס פון די אידישע מאַסן אין פּוילן.

באַרויקע הולף אומבאַדינגט נויטיק

עס איז שווער איבערצוגעבן אין א צייטונגס באַריכט דעם איינדרוק פון דעם אויפרוף וואָס נתן בוקסבוים האָט געמאַכט, צו שטיצן, צו רעטן פון אונטערגאַנג אַט די פינף און צוואַנציק טויזנט יונגע אידישע אומשולדיקע נפשות — די קינדערלאַך!

"מיר שטייען אין מיר קעמפן, האָט ער געזאָגט, מיט אונזערע לעצטע כחות פון אַלע אידישע אָרגאַניזאַציעס, אַלע אידישע אינדיווידואַלן, אַלע אידישע אינטערעסן, אַלע אידישע הייפן, אַלע אידישע אַמבאַציעס, אַלע אידישע אַמבאַציעס, אַלע אידישע אַמבאַציעס